PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JULIJ - AVGUST 2006

Misli Thoughts

LETO - YEAR 55
ŠTEVILKA - NUMBER 7 - 8

http://www.glasslovenije.com.au

Prvoobhajanci v Merrylandsu.

Slomškova šola v Kew.

Kristina in Alexander Slavec z dvojčkoma Markom in Benjaminom, ki sta tudi ministranta v Kew, so koncem maja 2006, ob začetku svojega dopusta in počitnic v Italiji, Sloveniji in Švedski, od koder je doma mama Kristina, poromali v Rim, kjer so se 28. maja srečali s slovenskim kardinalom dr. Francem Rodetom in mu ponesli naše pozdrave in bumerang, ki nam je že prinesel pošto - glejte na strani 4.

Marijin oltar na Telovo v Adelaidi.

Pri maši v Kew.

Procesija sv. Rešnjega Telesa in Krvi v Adelaidi.

Marija in Maks Hartman.

Po vernih očetih in materah

»Po vernih očetih in materah je katoliška vera prišla do nas. Po današnjih očetih in materah naj naša vera prehaja na naslednje rodove – v duhu letošnjega družinskega srečanja: družina je posredovalka vere!« Tako je v uvodniku Duhovnega življenja, julij 2006, strani 161-162 zapisal njegov glavni urednik dr. Jure Rode.

Od 1. do 9. julija 2006 je bilo namreč v španskem mestu Valencia **5. svetovno srečanje družin,** ki ga je na željo pokojnega papeža Janeza Pavla II. organiziral Papeški svet za družino. Pokojni papež je izbral tudi geslo: **POSREDOVANJE VERE V DRUŽINI.** V družini naj se vera prenaša iz roda v rod, s staršev in starih staršev na otroke in vnuke. Tako ima tudi slovenska prva generacija, ki je iz Slovenije pred več desetletji prišla v Avstralijo, še tudi danes svoje versko poslanstvo, ki sega že v drugi, tretji in že celo v četrti rod. Kakor je zapisal pesnik Oton Župančič: Iz roda v rod duh išče pot, tako naj iz roda v rod prehaja tudi veličastna dediščina naše svete katoliške vere. Očetje in matere, stari očetje in stare matere, babice in dedki, none in nonoti in še stare stare mame in stari stari očetje – vsi imate svoje nikoli končano misijonsko poslanstvo posredovanja vere najprej v svoji domači družini.

Misli
julij - avgust 2006

VSEBINA

Po vernih očetih in materah.....3
Izpod Triglava.....5
Obisk Janeza Janše v ZDA in podelitev priznanja dr. Ediju Gobcu...7
Sveti Rafael Sydney.....8
Newcastle.....11
Iz kluba Panthers Triglav.....12
Proslava pri Slov. društvu Sydney.....14
Proslava v NSW Parliament House.....15
Iz Queenslanda.....16
Iz Vaših pisem.....17
Mednarodna konferenca.....19
Obisk živalskega vrta.....20
Možnosti študija v Sloveniji.....20
Sveta Družina Adelaide.....21
Sveta brata Ciril in Metod Melbourne....23
Pokojni Marceli Bole.....27
Zares, lepa si, Slovenija moja!.....30
Vabilo na 32. koncert v Sydney.....36
Beyond Slovenia and new team.....37
Oglasi.....38
Čestitamo našim slavljencem in jubilantom.....42

Svetovnega srečanja družin se je v Valenciji 8. in 9. julija 2006 udeležil tudi papež Benedikt XVI., ki je že v povabilu dejal, da vsak narod, ki hoče dati in ohraniti svoji družbi človeški obraz, ne sme prezirati te dragocene dobrine, ki jo predstavlja družina, če je utemeljena na urejenem zakonskem življenju. O pomenu papeževega obiska lepo spregovori jezuitski pater Peter Lah v svojem komentarju Blagi Bavarec, ki ga ponatiskujemo.

Komentar: Blagi Bavarec

Javnost, predvsem nekatoliška, je papeževo udeležbo na svetovnem srečanju katoliških družin spremljala s posebno pozornostjo. Delno zato, ker gre šele za tretje potovanje v tujino Benedikta XVI., od katerih je dve – vključno s tokratnim – načrtoval še njegov predhodnik Janez Pavel II. Bavarski papež je po dobrem letu še vedno uganka: Se bodo uresničile napovedi o konzervativnem, togem in strogem Nemcu, kakor si ga je večina predstavljala, ko je bil še prefekt kongregacije za nauk vere? Doslej sicer ni dal nobenega znaka, da bi bilo tako, ampak s človeško naravo (v tem niso novinarji nobena izjema) je tako, da rada išče potrditve za svoja pričakovanja.

Pomenljiv je bil tudi kraj srečanja. Španija je tradicionalno

katoliška dežela, v kateri ima Cerkev tudi danes javno priznano vlogo. To se kaže med drugim v tem, da država delno podpira cerkveno dejavnost in da je verouk normalen predmet v šolah. Lansko leto pa se je pridružila redkim državam, ki so zveze med istospolnimi pari pred zakonom izenačile s poroko med moškim in žensko. Predsednik socialistične vlade Zapatero se ni udeležil nedeljske maše, ki jo je vodil papež, in tudi sicer sta se srečala zelo na kratko. Spričo tega razhajanja med katoliško Cerkvijo in socialističnimi vladami se nekateri opazovalci že sprašujejo, ali se v Španiji morda dogaja druga tranzicija. Tista prva v sedemdesetih letih je bila zaslužna za miren prehod iz diktatorskega frankovskega režima v pluralistično demokracijo. Tokratna pa gre globlje in zadeva kulturo in značaj naroda. Vloga krščanstva in Cerkve v javnem življenju res nista edini, sta pa nedvomno pomembni vprašanji tovrstne tranzicije.

Benekdikt XVI. je znova razočaral tiste, ki so pričakovali ostre besede. Srečanje z Zapaterom je poteklo v spoštljivem ozračju. V govorih je ostal zvest duhu svoje enciklike Bog je ljubezen. Ni polemiziral z vlado, ki je z zakonom v en koš vrgla dve bistveno različni stvari. Ni se hudoval nad ljudmi, ki so jih zaslepila zlata teleta potrošništva, da ne vidijo več trajnih vrednot. Nič takega. Spregovoril je o sreči in lepoti družinskega življenja, o tem, kako pomembni so ljubeči odnosi za razvoj otroka in mladostnika, in o tem, da so starši dolžni otrokom posredovati vero. Ne zgolj z besedo, ampak predvsem s tem, da živijo kot Božji otroci, bratje in sestre v Kristusu. S tem je teološki krog zaključen: starši, ki živijo vero, svoje otroke uvajajo v svet ljubečih odnosov, ki je najboljše jamstvo za njihovo celostno rast in razvoj.

p. Peter Lah S.J.

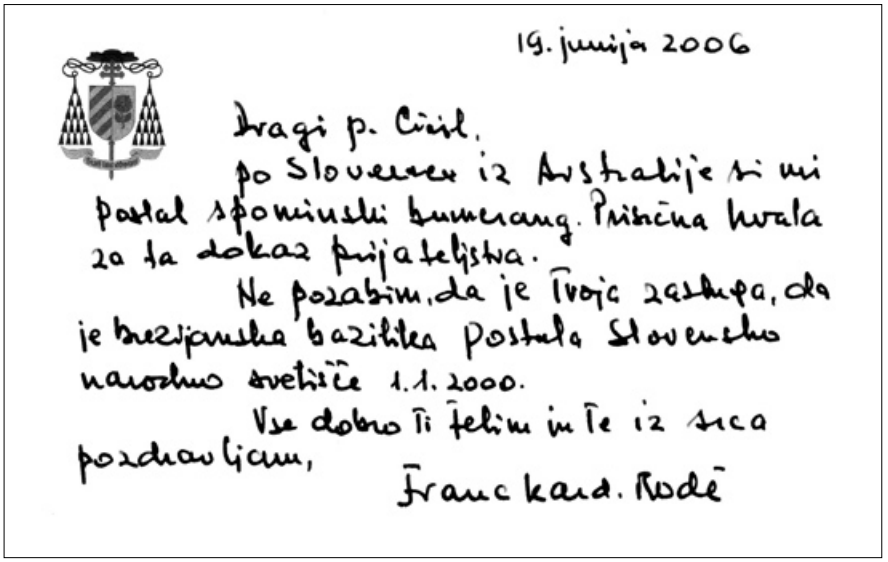

19. junija 2006

Dragi p. Ciril,
po Slovencu iz Avstralije si mi poslal spominski bumerang. Prisrčna hvala za ta dokaz prijateljstva.
Ne pozabim, da je Trojic zastopa, da je brezjanska bazilika postala slovensko narodno svetišče 1.1.2000.
Vse dobro ti želim in te iz srca pozdravljam,

Franc kard. Rodé

Po obisku družine Slavec iz Melbourna v Vatikanu, koncem maja 2006, se je s temi besedami oglasil gospod kardinal, njegova eminenca dr. Franc Rode. S hvaležnostjo mu preko Misli vračamo pozdrave!

NADŠKOF KRAMBERGER PREJEL PALIJ. Papež Benedikt XVI. je za praznik apostolov Petra in Pavla povabil v Vatikan nadškofe, ki so v zadnjih mesecih dobili naslov nadškofa in metropolita in s tem odgovornost za vodenje cerkvene pokrajine. Povabilu se je odzval tudi mariborski nadškof in metropolit Franc Kramberger. Papež mu je med slovesno sveto mašo v baziliki sv. Petra tako kot drugim nadškofom metropolitom izročil palij, ki predstavlja tesno vez s svetim očetom in je zunanje znamenje oblasti v metropoliji. Palij je naramnik iz bele volne, pretkan s črnimi križi in dvema trakovoma, ki padata eden spredaj, drugi zadaj. Nadškof Kramberger je po slovesnosti skupaj s spremljevalci obiskal še grob Janeza Pavla II., pozneje pa še našega rojaka kardinala Franca Rodeta, ki je prefekt Kongregacije za redovnike.

850 LET STIŠKE BAZILIKE. Cistercijani v Stični praznujejo letos več pomembnih jubilejev. Septembra bo minilo 870 let odkar je oglejski patriarh Peregrin izdal ustanovno listino za stiški samostan. Prvi redovniki so tja prišli že nekaj let prej, da bi pripravili primerno bivališče za redovno skupnost. Ta je zaživela leta 1135. Cistercijani so potem, ko so si uredili primerno bivališče, začeli z gradnjo bazilike Žalostne Matere Božje. Ta je bila končana leta 1156, posvetil pa jo je isti patriarh, ki je dvajset let pred tem ustanovil samostan. Ob letošnji 850-letnici posvetitve svetišča so v Stični pripravili slovesnost, ki se je začela 8. julija zvečer. Na priložnostni akademiji so se zvrstili razni govorniki, nastopili pa so tudi študentje Akademije za glasbo iz Ljubljane. Svetišče so napolnili s koralnim petjem in križevim potom Franza Liszta. O nastanku, razvoju in pomenu stiške bazilike za naše kraje je spregovoril opat Anton Nadrah. Župan Ivančne Gorice Jernej Lampret je opozoril na kulturno-zgodovinski pomen Stične za občino in celotno državo. Nastopili so tudi gostje in bavarskega Hirschaida, ki je pobraten s Stično. Praznovanje se je nadaljevalo v nedeljo s slovesno sveto mašo, ki jo je daroval ljubljanski nadškof Alojz Uran. Z njim sta somaševala dva škofa, dva opata in več kot dvajset duhovnikov. Nadškof je v nagovoru po evangeliju med drugim dejal: "Stiška bazilika, ta starodavni biser, je že 850 let za samostansko družino hiša molitve in daritve, skoraj 250 let pa tudi za stiško župnijo. V njej so se mnoge generacije belih menihov zbirale k molitvi, h koralnemu petju ter tako klicale Božji blagoslov na bližnjo in daljno okolico. Bili so kakor skala na Sionu, ki jo je Bog postavil za svoj narod. Ko obhajamo 850-letnico posvetitve tega svetišča, se obračamo k Bogu s prošnjo, da bi bile korne klopi zopet polne belih menihov, klopi v cerkvi pa ob nedeljah in praznikih napolnjene z gorečimi verniki." V Stični pa praznujejo še en jubilej. Jeseni bo minilo sto let od rojstva p. Simona Ašiča, ki se je poleg rednega dela v redovni skupnosti in župniji dolga leta posvečal tudi zdravilstvu. Kdo ne pozna njegovih knjig, med katerimi je največji uspeh doživela Pomoč iz domače lekarne. Patru Simonu so že pred tedni v Stični odkrili doprsni kip in ob tej priložnosti odprli tudi spominski park zdravilnih rastlin.

ENOTNI V ZMAGI. 25. junija letos je minilo 15 let od razglasitve samostojnosti Slovenije. Ob tej priložnosti se je po vsej državi zvrstilo več kot dvesto prireditev. Osrednja je bila na predvečer dneva državnosti na Trgu republike v Ljubljani. Za to priložnost se je na njem zbralo skoraj deset tisoč ljudi. V slavnostni akademiji, ki je bila sestavljena iz pevskih, igralskih, plesnih nastopov in kratkih filmov so bili predstavljeni dokumentarni prispevki iz časov slovenske pomladi. V drugem delu so se pred zbrano množico zvrstile naše naravne znamenitosti in zmage slovenskih športnikov, v tretjem pa pogled v prihodnost skozi razmišljanja petnajstletnikov. Sodelovala je tudi prva enota častne čete slovenske vojske, ki je sodelovala na slovesnosti ob razglasitvi samostojnosti leta 1991 in že naslednji dan z orožjem odgovorila na napad jugoslovanske vojske. Pred prireditvijo je bila v ljubljanski stolnici maša za domovino, zatem pa še slavnostna seja državnega zbora v parlamentu. Spominske slovesnosti, proslave in številni kulturni dogodki so se v naslednjih dneh zvrstili po vsej Sloveniji, še zlasti tam, kjer so potekali spopadi z jugoslovansko vojsko. Muzej novejše zgodovine v Ljubljani je ob tej priložnosti pripravil razstavo z naslovom Enotni v zmagi. Tak je tudi naslov dokumentarnega filma, ki na kratko povzame dogodke povezane z rojstvom naše države. Pri Novi reviji pa je izšla obsežna knjiga »Enotni v zmagi - osamosvojitev Slovenije«, v kateri je predstavljen kronološki pregled dogodkov med letoma 1990 in 1992 s številnimi fotografijami in dokumenti, ki so tokrat prvič zbrani na enem mestu.

POSMRTNO ODLIKOVANJE JOŽETU PUČNIKU. Ob 15-letnici osamosvojitve je predsednik države Janez Drnovšek z redom za izredne zasluge za življenjski prispevek k demokratizaciji, osamosvajanju in mednarodnemu priznanju Slovenije posmrtno odlikoval Jožeta Pučnika. Njegovo ime je tesno povezano s slovensko pomladjo. Z eno besedo bi lahko rekli, da je bil oče Demosa, ki je pripravljal osamosvojitev Slovenije in jo tudi izpeljal. Ljubljanski mestni svet pa je oblikoval predlog, po katerem se bo po Pučniku poimenovala ulica v Zeleni jami.

ROJAKI V DRŽAVNEM ZBORU. Parlamentarna komisija za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu je 6. julija v Ljubljani pripravila že šesto vseslovensko srečanje rojakov v državnem zboru. Rdeča nit pogovorov je bil aprila letos sprejeti zakon o odnosih naše države s Slovenci zunaj njenih meja. Z njim so prvič doslej urejena različna področja sodelovanja s Slovenci v tujini. Zakon predvideva tudi ustanovitev dveh stalnih posvetovalnih teles pri slovenski vladi: Svet za Slovence v zamejstvu in Svet za Slovence po svetu. Smernice, ki so jih oblikovali udeleženci srečanja, so tudi eno izmed izhodišč za začetek delovanja obeh svetov. Tokratnega srečanja se je udeležilo nekaj nad dvesto rojakov iz domovine, zamejstva in izseljenstva. Odprl pa ga je predsednik državnega zbora France Cukjati. V uvodnem nagovoru je poudaril, da je narod kot ena sama velika družina, ki jo druži mnogo skupnih stvari. Družina ostane družina, kljub spremembi časov in razmer, da se v družini lepo ohrani, težko pa pozabi. Poudaril je, da so usode ljudi, tudi tistih, ki so šli po svetu, različne, skupna pa jim je pripadnost do družine, do naroda. Slavnostni govornik pa je bil tokrat zgodovinar Tomaž Simčič iz Italije. Spregovoril je o odgovornosti matične domovine do zamejcev in tem, kar lahko zamejci in rojaki po svetu dajo "Slovenšč'ni celi".

239,6 TOLARJA ZA EVRO. Finančni ministri Evropske zveze so 11. julija v Bruslju prižgali dokončno zeleno luč za uvedbo evra v Sloveniji s 1. januarjem 2007. Sprejeli so potrebna pravna določila za ta korak in določili menjalno razmerje med slovenskim tolarjem in evrom. To bo enako, kot sedanji centralni tečaj in bo znašalo 239,6 tolarja za en evro. Slovenija je ponosno pozdravila odločitev finančnih ministrov petindvajseterice. Guverner Banke Slovenije Mitja Gaspari in finančni minister Andrej Bajuk sta ohranitev menjalnega tečaja ocenila kot dokaz, da je država izbirala prave odločitve pri pripravah na prevzem evra.

13. TABOR SLOVENCEV PO SVETU. V Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano je bil 8. julija tradicionalni Tabor Slovencev po svetu. Kot je že običajno, se je začel s sveto mašo, ki jo je daroval ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran, nadaljeval pa z okroglo mizo z naslovom "Ali bi nas lahko bilo več?" Nadškof je pri maši opozoril na vrednote, saj je brez njih svet obsojen na propad. Med njimi je na pomembnem mestu družina, ki je odprta za sprejemanje in varovanje življenja od spočetja do naravne smrti. Izseljensko društvo Slovenija v svetu, ki organizira tabore, je k okrogli mizi povabilo zdravnika-porodničarja, svetovalko na ginekološki kliniki, starosto Slovencev v Argentini in predsednika društva za družini naklonjeno družbo. Problem upadanja rojstev so osvetlili iz različnih zornih kotov. Pozvali so državo naj na novo ovrednoti družino in stori vse za zmanjšanje smrtnosti tako pri splavih kot pri mladih, ki so pogosto žrtve prometnih nesreč, mamil in samomorov. Državo so še opozorili, naj se načrtno zavzema za priseljevanje slovenskih družin iz diaspore in to dudi zakonsko uredi. V kulturnem programu je zatem nastopila družina Zemljič iz Argentine z dvanajstimi otroki. Navzoči pa so si lahko ogledali tudi razstavo likovnih del Ivana Korošca, preživelega teharskega taboriščnika, ki se je pred nekaj leti iz Argentine vrnil v domovino.

NOVO VODSTVO SSK. Pri zamejcih v Števerjanu v Italiji je bil prvo julijsko soboto volilni zbor Svetovnega slovenskega kongresa. Predsednik je znova Boris Pleskovič iz ZDA, prvi podpredsednik pa Marjan Terpin iz Italije. V upravnem odboru je med drugimi tudi Jožica Gerden, v nadzornem odboru pa Cvetko Falež, oba iz Avstralije. Pleskovič je ob tem povedal, da si bo Svetovni slovenski kongres prizadeval za uresničevanje letos sprejetega zakona za Slovence zunaj meja Slovenije in za repatriacijo. Podpira tudi predlog, da bi zamejci in izseljenci dobili svoje predstavnike v parlamentu. Kongres pripravlja septembra v Novi Gorici svetovno konferenco glasbenikov, na kateri se bodo zbrali naši glasbeni ustvarjalci iz domovine in izseljenstva. Oktobra bo v Mariboru še konferenca gradbenikov in arhitektov, prihodnje leto bo na vrsti spet konferenca zdravnikov in znanstvenikov.

KAJAKAŠICA URŠA KRAGELJ SVETOVNA PRVAKINJA. Drugi konec tedna v juliju je v Solkanu pod Sveto Goro potekalo mladinsko svetovno prvenstvo v slalomu na divjih vodah. Z odličnimi nastopi je kot prva Slovenka v zgodovini tega športa osvojila naslov mladinske svetovne prvakinje v slalomu.

Obisk Janeza Janše v ZDA in podelitev priznanja dr. Ediju Gobcu

V okviru uradnega obiska v ZDA se je Janez Janša, slovenski predsednik vlade, v Washingtonu med drugim sestal z gostiteljem Bushem, podpredsednikom Dickom Cheneyjem in državno sekretarko Condoleezzo Rice. Janša je z delegacijo, v kateri je bil med drugimi tudi zunanji minister Dimitrij Rupel, obiskal tudi slovenski cerkvi sv. Marije Vnebovzete in sv. Vida, kjer je potekal pogovor z ameriškimi Slovenci, oziroma voditelji slovenskih organizacij. Ob tej priložnosti je **izročil priznanje Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu direktorju Slovenskega raziskovalnega centra Amerike dr. Ediju Gobcu, ki praznuje 80. rojstni dan *(fotografija spodaj).***

Premierov obisk Clevelanda, kjer v okolici živi več 10.000 Američanov slovenskega rodu, sovpada z zaključkom mesec dni trajajočih slovenskih dni, ki so jih tamkajšnji Slovenci ob pomoči generalnega konzulata pod vodstvom Zvoneta Žigona letos organizirali ob praznovanju 15. obletnice slovenske samostojnosti. Slovenski veleposlanik v ZDA Samuel Žbogar pa je v Clevelandu, še pred prihodom slovenske delegacije, odkril obnovljeno spominsko ploščo, ki opozarja, da je tvorec ameriške deklaracije o neodvisnosti Thomass Jefferson ob razmišljanju o politični ureditvi nove samostojne države dobil navdih tudi iz tradicije ustoličevanja karantanskih knezov. Žbogar je isti dan še nastopil v clevelandskem City Clubu na temo razmer v jugovzhodni Evropi.

Janša se je v soboto, 8. julija 2006, na delovnem zajtrku srečal z republikanskim senatorjem slovenskega rodu iz Ohia Georgeom Voinovichem in županom Clevelanda Frankom Jacksonom. Sledila je novinarska konferenca v rotundi mestne hiše Clevelanda in srečanje z uglednimi ameriškimi Slovenci, tokrat v Narodnem domu na aveniji St. Clair. V soboto popoldne je premier z delegacijo odpotoval v Enon Valley v zvezno državo Pensilvanija, kjer v letovišču največje slovenske organizacije v ZDA, Slovenske narodno podporne jednote (SNPJ), poteka tradicionalno praznovanje Slovenefest. Pred odhodom v ameriško prestolnico je zbrane na Slovenefestu, vsakoletnem praznovanju slovenske etnične kulture, ki se ga udeležuje več tisoč ljudi, Janša tudi nagovoril.

Pred tem se je na kosilu sestal s predsednikom SNPJ Joeom Evanishem in predsednikom najstarejše slovenske organizacije v ZDA, Kranjsko slovenske katoliške jednote (KSKJ) Rudijem Krašovcem. Prisotni so bili tudi predstavniki kulturnega centra LIPA iz Lemonta pri Chicagu, kjer je prav tako eden od centrov slovenstva v ZDA ob frančiškanskem samostanu.

Premier Janez Janša je na uradnemu obisku v ZDA poudaril, da ceni pomoč zvezne države Ohio in mesta Cleveland pri slovenskem osamosvajanju.

Janša in Slovenija v ameriškem tisku

O uradnem obisku predsednika vlade v ZDA v sobotni izdaji poroča tudi ameriški časopis Washington Times. Povzeli so besede namestnice veleposlanika v ZDA Miriam Možgan, češ da se je obisk slovenske delegacije v ZDA zgodil v simbolnem času obletnice neodvisnosti. Poudarili so tudi pomen, ki ga je "balkanska država" dosegla v izjemni tranziciji. 47-letnega Janeza Janšo so označili kot enega izmed članov nove generacije balkanskih voditeljev, ki se je kot študentski aktivist boril proti tedanjemu avtoritarnemu jugoslovanskemu režimu, njegova aretacija pa je leta 1988 sprožila široke demonstracije za demokracijo. Slovenija je po mnenju časopisa gospodarsko svobodna in uspešna država, zapisali pa so še, da je Slovenija poslala štiri vojaške inštruktorje v Irak, 22 vojakov v Afganistan, 34 vojakov na Kosovo in 200 vojakov v Bosno in Hercegovino.

Spoštovanemu in dragemu prof. dr. EDIJU GOBCU, velikemu znanstveniku, raziskovalcu, direktorju Slovenskega raziskovalnega centra Amerike, šolniku in vzgojitelju, ponosnem Slovencu, tudi naročniku, sodelavcu in dobrotniku Misli in Baragove knjižnice ter slovenskih šol v Avstraliji, pošiljamo prisrčna voščila in dobre želje za njegov 80. rojstni dan. Bog Vas živi!

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO BOX 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

NA JUNIJSKE »MISLI« smo čakali kar dolgo – kar deset dni jih je pošta vozila od Melbourna do nas! Lepo smo obeležili našo procesijo na NEDELJO SV. REŠNJEGA TELESA IN KRVI. Iskrena hvala vsem, ki ste pripravljali in sodelovali!

Evharistično pobožnost smo imeli naslednjo nedeljo, 25.6., v Figtreeju po redni nedeljski maši in v nedeljo, 2.7., po sv. maši na Planinki – Cornubia, QLD, kjer smo šli v procesiji v sončnem in toplem dnevu k slovenski kapelici Marije Pomagaj. Tam sem podelil evharistični blagoslov na vse štiri strani. Za konec ni smela manjkati naša priljubljena pesem »Je angel Gospodov«, saj je bilo že čez poldne. Potem pa: »Kjer je maša, tam je paša.« Vendar smo na lastne oči videli, kako so nekateri naši znanci v Queenslandu prišli samo na pašo (in mislili, saj je maše že konec...).

No, upamo, da se bo pobožnost prijela kaj v prihodnje. Da pa boste vedeli dovolj zgodaj, bo obisk patra v Kraljičini deželi spet zadnjo soboto in nedeljo v oktobru: 28.10. zvečer v Surfers Paradise, 29.10. na Planinki – Cornubia ob 10.30 in ob 5.00 popoldne v Buderimu. Na Planinki bomo tudi molili za naše rajne, saj bo nedelja že pred praznikom vseh svetih.

LETOŠNJI DAN DRŽAVNOSTI IN PETNAJSTLETNICO SAMOSTOJNE SLOVENIJE smo praznovali v soboto, 24.06., s kulturnim programom na Slovenskem društvu Sydney. Pater Valerijan je na dvorišču društva blagoslovil **novo kapelico – slopno znamenje Marije Pomagaj.**

Za ta jubilej naše Slovenije so nas obiskali pevci okteta Zven iz Črnuč. Zapeli so v četrtek, 22.06., na srečanju v sydneyskem parlamentu, ki ga je priredil častni generalni konzul Republike Slovenije g. Fredi Brežnik, potem v petek, 23.06., v Figtreeju-Wollongongu, v soboto popoldne na Slovenskem društvu in zvečer pri sv. maši za domovino v Merrylandsu. Pater Darko je v homiliji pri maši za domovino izpostavil Janeza Krstnika kot vzornika, ki neustrašeno pričuje za resnico in za našo vero, vabi ljudstvo k spreobrnjenju in se ne boji povedati resnice, ko si mnogi tudi danes zatiskajo oči in ušesa. Tako si tudi mi prizadevajmo za resnico in za krščanske in narodne vrednote v svojem narodu in domovini, ki ju predstavljamo (in ju moramo predstavljati) doma in v svetu. Ob 8.00 zvečer smo se spet zbrali na društvu h kulturnemu programu, koncertu okteta Zven, večerji in zabavnemu programu. Od nas se je poslovil dosedanji odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri g. Bojan Bertoncelj.

Predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek je odlikoval g. Dušana Lajovica ob njegovi 80-letnici z zlatim redom za zasluge na diplomatskem mednarodnem področju, pri povezovanju in ohranjanju slovenske skupnosti v Avstraliji in Novi Zelandiji, pri osamosvojitvi Slovenije, mednarodnem priznanju ter gospodarskih povezavah Slovenije s svetom. Odlikovanje je v predsednikovem imenu izročil g. Dušanu g. Bojan Bertoncelj. **- ČESTITAMO!**

PRVO SV. OBHAJILO

NA DAN DRŽAVNOSTI V NEDELJO, 25.06., SMO OBHAJALI PRAZNIK SRCA JEZUSOVEGA IN PRI MAŠI SLOVESNOST PRVEGA SV. OBHAJILA.

Jezusa so prvič sprejeli v svoja srca **JAYKE in JOSHUA KOMADINA** (brata dvojčka), **ANDREJ ŠUBER** in **ADRIJANA ŽAJA**. Na srečanje z Jezusom jih je pripravljala katehistinja in organistinja Carmen Fuderanan. - Našim prvoobhajancem iskreno čestitamo in želimo, da bi bili zares prijatelji z Jezusom.

Naša organistinja in katehistinja CARMEN Fuderanan je na praznik sv. Petra in Pavla, 29.06., srečala Abrahama. Čestitamo!

Čestitamo Natalie Brcar (z mamo Klaro in očetom Ivanom) za uspešno opravljeno diplomo iz arhitekture.

OD 5. DO 12.07. je bila pri nas na počitnicah IRENA RUPNIK, nečakinja p. Filipa Rupnika. Irena je absolventka farmacije, doma iz Stare Oselice, in je po uspešno opravljenih izpitih obiskala Sydney in našo skupnost, od 12. do 22.07. pa se je udeležila kongresa farmacevtov v Cairnsu, QLD. Doma ima še 4 brate in 2 sestri. - S Perino Keen sta si ogledali živalski vrt Feathersdale Wildpark, nekaj zanimivosti in znamenitosti si je ogledala in posnela sama, midva pa sva šla v nedeljo na Slovensko društvo, popoldne v Wollongong in Figtree, naslednji dan pa na Blue Mountains. – Irena, hvala, da si bila med nami in izročamo pozdrave za strica p. Filipa in Vaše domače!

P. VALERIJAN je po štirih letih spet doma v Sloveniji (6.07.-23.08.), da vidi sobrate in svoje najdražje, pa da razrežejo še eno torto (ali kakšno več?) za 80-letnico. »Uh, saj je tega že dovolj,« je (že) dejal, toda torta mu bo vseeno teknila. Pa na zdravje, mu kličemo, saj ne bodo pozabili na dobro kapljico. **Vse rojake lepo pozdravlja** in obljublja, da se nas bo spomnil na naših Marijinih in drugih Božjih poteh. Morda, pravi, bo obiskal Medjugorje, saj je letos 25-letnica Marijinih prikazovanj. (Ko se mnogi med nami sprašujejo, kdaj bo Cerkev uradno priznala dogodke v Medjugorju, se raje spomnimo, kako velike reči se dogajajo tam že zdaj: romanja, molitve, spreobrnjenja, bogoslužja, komuna mladih, ki hočejo po odvisnosti od mamil začeti novo življenje. Še več je sadov, ki so očem skriti. Bogu smo hvaležni za vse to, pa da daje čas, prav tako. Mar ne?).

KRSTI

GENEVIEVE ANGELA GWENDOLINE ROŽANC, Padston, NSW, rojena 5.8.2003, in XAVIER FRANCIS BERTRAM ROŽANC, Padston, NSW, rojen 27.4.2001. Oče obeh otrok Mark Rožanc, mati Kathlen Tara Ridge. Botri: Josephine Borg, Maria Ram in Anna Koshionis ter Mark Rossi in Dario Petrin. Merrylands - Sv. Rafael, 1.7.2006.

Poleg novokrščencev je bil sprejet v katoliško Cerkev MICHAEL PAVEL WEBBER, rojen 26.4.2003, krščen 14.12.2003 v anglikanski cerkvi Svete Trojice. Oče Brett Webber, mati Sibila Gerden, boter je bil Robert Gerden. – Sv. Rafael, Merrylands, 24.5.2006.

POROKA

ROMEO JOSEPH ISKRA, sin + Romea in Antonije, rojene Zoretić, rojen 10.10.1964 v Coomi, NSW, krščen v župniji Jindabyne – St. Collumbkille's Church in LUISA NADIA IUS, hči +Celesteja in Lucie, rojene Manarin, rojena 31.3.1964 v Campsie, NSW, krščena v župniji sv. Nedolžnih otrok v Croydonu. Poročna maša je bila pri Sv. Rafaelu v soboto, 8.07.2006. – Priči sta bila Marko Iskra in Helen Freame. Luisina svakinja je čudovito okrasila oltar s cvetjem. – Čestitamo in jima želimo Božjega blagoslova.

V župnijski cerkvi sv. Marije Marjete Alakok v Merrylandsu pa sta se v soboto,13.05.2006, poročila MATTHEW MOSES in BERNARDETTE

Ekipa, ki je pospremila p. Valerijana v Slovenijo 6.7.2006: Stanko Kolar, p. Valerijan in p. Darko, zadaj Sonja Fisher in Irena Rupnik ter šofer in fotograf Renzo Trinko.

MAGRO. Bernardette že dolga leta pridno ministrira in bere Božjo besedo v naši cerkvi sv. Rafaela pri sv. mašah med tednom. V zadnjem letu se ji je pridružil Matthew. Obema smo zelo hvaležni! – ČESTITAMO!

NAPOVEDNI KOLEDAR

FIGTREE - WOLLONGONG:

Sv. maši bosta v nedeljo, 23.07., ter v nedeljo, 13.08., ob 5.00 popoldne.

V nedeljo, 27.08., bo sv. maša narodov v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu ob 2.00 popold**ne** (Illawarra Region), **zato tisto nedeljo v Figtreeju NE BO sv. maše. -** V septembru pa spet 10. in 24.09.

CANBERRA

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu: 16.7., 20.8., 17.9., 15.10., 19.11., 17.12. in potem za Božič, 25.12., vedno ob 6.00 zvečer.

V četrtek, 3.08., bo srečanje Kolpingove družine pri Slavku in Mariji Godec, 394 Bugden Avenue, Fadden ACT.

NEWCASTLE:

V NEWCASTLU LETOS PRAZNUJEMO 50-LETNICO PRVE SV. MAŠE ZA SLOVENSKE ROJAKE V TEM KRAJU (to je bilo 26.08.1956). ZATO BO SV. MAŠA V NEDELJO, 30.07.2006, OB 6.00 ZVEČER ŠE POSEBEJ SLOVESNA. VABIMO TUDI DRUGE ROJAKE, DA SE NAM PRIDRUŽITE! IZ MERRYLANDSA SE BOMO ODPELJALI Z AVTOBUSOM, ČE BO DOVOLJ PRIJAV.

NAŠI POKOJNI

V nedeljo, 18.06.2006, je v bolnišnici v Wollongongu umrl **ANTON GODEC**, ki je živel v Cringilli. Rojen je bil v Stopnem pri Celju 4.04.1937. V Avstralijo je prišel leta 1963. Poročen je bil z Marijo Kurtna, ki je doma iz Ratkovec v Prekmurju. Otrok nista imela. Anton je bil 30 let zaposlen pri BHP livarni. Več let je bolehal in je moral večkrat iskati zdravniško pomoč v bolnišnici. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi Vseh svetih v Figtreeju v sredo, 21.06.2006, pokopan je na pokopališču Kanahooka (Dapto).

Na praznik sv. Petra in Pavla, 29.06., je v domu počitka v Merrylandsu, 42 Cumberland Road, umrla **ANGELA ORSINI, rojena CENČIČ.** Rojena je bila 31.5.1922 v Borjani. V Avstralijo je prišla leta 1955, prej pa je 10 let živela v Trstu. Nekaj mesecev je delala kot natakarica v restavraciji, tam je spoznala svojega moža Luciana, ki je bil Italijan. Po poroki sta živela v Wentworthvillu in skupaj delala kot čistilca v nekdanji trgovini Myers v Sydneyu več kot 30 let, do upokojitve. Mož Luciano je umrl pred štirimi leti. Otrok nista imela. Angela zapušča brata Ivana Cenčiča z družino v Merrylandsu ter sestro Irmo Hrast in nečakinjo v Trstu. - Pogrebno mašo smo obhajali v torek, 4.7., v Merrylandsu, nato je bila upepeljena v Pinegrove krematoriju.

V nedeljo, 9.07.2006, zgodaj zjutraj je na svojem domu v Canley Heights-u, NSW, umrla **MARIJA ŽUST, rojena PODOBNIK.** Imela je levkemijo. P. Valerijan jo je pred odhodom domov še obiskal in ji podelil zakramente. - Marija je bila rojena 18.05.1932 v Žireh. V Avstralijo je prišla leta 1960. Zapušča moža Janeza, sina Silvestra, hčerke Irmo, Olgo, Sandro in 7 vnukov, v Sloveniji brata Jožeta, Franca, sestre Alojzijo, Poldo, Jelko in Štefko in pa brata Vinka, ki živi v Združenih državah Amerike. Pogrebno mašo smo obhajali v petek, 14.07., v Merrylandsu, nato je bila upepeljena v krematoriju v Rookwoodu.

RAD BI VAS SPOMNIL ŠE NA TOLE:

Ob pogrebih naših rajnih rojakov, sorodnikov ali prijateljev in sv. mašah zanje, ne pozabimo na sv. maše za 7. in 30. dan, kakor je navada pri nas v Sloveniji in je tudi dragocen duhovni šopek nam in našim rajnim. Ko živimo v daljni deželi in se navzamemo novih navad, se rado zgodi, da na to, kar je naše, pozabljamo in se potem zgublja - med temi stvarmi so tudi naše duhovne dobrine in vrednote!

Zato vas vabim, da res skrbimo za to in k temu navajamo drug drugega, mlade in mlade po srcu. Če se pokojnikovi domači ne spomnijo za 7. in 30. dan ali za obletnico, naj poskrbi sorodnik, prijatelj ali nekdo iz občestva. Če se kdo spomni v domovini, je tudi prav. (Doživel sem že doma v Sloveniji, da so prinesli dar za sv. mašo za sorodnika ali prijatelja v tujini – »Naj bo za 7. dan, 30. dan, obletnico, ... ker tam dol se nihče ne spomni.« - Začeti ni prepozno.).

p. Darko

Poleg priznanj tudi finančna pomoč

Klub Panthers St. John's - Triglav je ob prireditvi praznovanja slovenskega državnega praznika in podelitvi priznanj zaslužnim rojakom za njihovo nesebično delo v slovenski skupnosti podelil tudi denarno pomoč dvema zaslužnima slovenskima organizacijama.

Historični arhiv za slovenske Avstralce (HASA-NSW), ki nima lastnih dohodkov in je odvisen od pomoči društev in posameznikov, je od kluba Panthers-Triglav prejel ček v vrednosti dva tisoč dolarjev kot pomoč za nadaljnjo arhivsko delovanje. HASA je poleg tega prejela tudi 150 dolarjev od Slovenskega društva »Tivoli«, Newcastle, kar je vsekakor pohvalno za tako majhno skupino, ker društvo nima lastnih prostorov in je večina članov starih čez 75 let.

V imenu HASA se iskreno zahvaljujem klubu Panthers-Triglav in društvu Tivoli, Newcastle, za finančno pomoč. Istočasno čestitamo vsem dobitnikom priznanj, posebej še res zaslužni sodelavki pri HASI, Mihelci Šušteršič. Panthers Triglav je istočasno daroval slovenski šoli v Merrylandsu štiri tisoč dolarjev.

Čeprav vedno slišimo, da Triglav ni več slovenski klub, je vendar zanimivo in pohvalno, da klub Panthers-Triglav ne samo, da podpira slovensko dejavnost v klubu samem, temveč tudi finančno podpira druge slovenske organizacije in slovenske dejavnosti.

Hvala, Triglav-Panthers! ***Maria Grosman***

Po blagoslovu kapelice na Slovenskem društvu Sydney: Marija in Edi Grosman ter Cilka Prinčič.

NEWCASTLE

V Newcastlu se trenutno pripravljamo na praznovanje 50. obletnice prve slovenske maše, ki je bila 26. avgusta 1956 v cerkvi sv. Alfonza v Mayfeildu. Cerkev je bila znana tudi pod imenom Ave Maria. Tega dogodka se bomo spomnili pri maši v nedeljo, 30. julija 2006, ob 6. uri zvečer. Več o tem boste brali v naslednji številki.

V juniju smo kar nekajkrat obiskali rojake v Sydneyu. Vsa srečanja so, kot vedno, bila zelo prijetna in zanimiva. V nedeljo, 18. junija, smo se pridružili praznovanju

slovenskega praznika in podeljevanja priznanj najbolj zaslužnim rojakom NSW-a, katera vsako leto podeljuje klub Panthers–Triglav v St. John's Parku. Bili smo veseli, ko je Ivan Klopčič, predsednik Slovenskega društva "Tivoli" iz Newcastla, prejel častno priznanje najzaslužnejšega starejšega Slovenca za njegovo delo v slovenski skupnosti v Newcastlu. Ivan Klopčič kljub visoki starosti še vedno opravlja predsedniška dela društva, funkcijo, katero je prevzel že leta 1960. Ivanu se zahvaljujemo za njegovo delo za slovensko skupnost v Newcastlu. Iskreno mu čestitamo ob prejemu tega priznanja ter mu želimo novih uspehov in dobrega zdravja tudi v bodoče.

Iskreno čestitamo tudi drugim dobitnikom priznanj. Vsak po svoje in na svoj način ste in še ogromno prispevate za dobrobit slovenski skupnosti.

Hvala vam!

V četrtek, 22. junija, smo se na povabilo častnega generalnega konzula Alfreda Brežnika udeležili proslave 15. obletnice slovenske državnosti v prostorih

Alfred Brežnik, Ivan Klopčič, Martha Magajna.

parlamenta NSW-a. Poleg lepih besed govornikov nas je še prav posebej navdušila recitacija "Zdravljice", ki jo je v angleškem jeziku podala gospa Olga Lah in čudoviti glasovi okteta "Zven", ki so se v tem času gostovali v Avstraliji. Srečanja se je udeležilo približno 140 ljudi – parlamentarci, ambasadorji, poslovneži in številni slovenski rojaki. Hvala gospodu in gospe Brežnik za vsakoletno povabilo. Naslednjo soboto, 24. junija, smo bili že spet v Sydneyu, tokrat pri Slovenskem društvu Sydney, kjer je bilo odkritje in blagoslov kapelice "Marije Pomagaj", katera nam naj bo v ponos in naj nas čuva v težkih časih. Kapelica je zelo lepa in ima častno mesto v društvenem "Prešernovem parku". Praznovanje 15. obletnice slovenskega praznika se je pozneje nadaljevalo v dvorani. Isti večer smo se poslovili tudi od gospoda Bojana Bertonclja, vodja slovenske ambasade v Canberri, ki se je med tem časom že vrnil v domovino na novo delovno mesto. Gospodu Bertonclju se zahvaljujemo za njegovo delo in pomoč ter želimo njemu in njegovi družini vse najboljše ter obilo uspehov na nadaljnji življenjski poti.

Maria Grosman, Newcastle NSW

IZ KLUBA PANTHERS TRIGLAV

piše Martha Magajna

PROSLAVA DNEVA DRŽAVNOSTI RS V KLUBU PANTHERS ST. JOHNS PARK -TRIGLAV

Letošnja proslava dneva državnosti Republike Slovenije v klubu Panthers St. Johns Park - Triglav je potekala vzporedno s podelitvijo nagrad najzaslužnejšim Slovencem za delo v slovenski skupnosti. Prisotne je nagovoril častni generalni konzul Republike Slovenije g. Alfred Brežnik in v svojem govoru opisal razvoj in rast neodvisne Republike Slovenije v preteklih petnajstih letih, ko je uspešno zavzela svoje mesto med državami Evropske zveze.

V programu je sodeloval moški pevski zbor »Rožmarin pod južnim soncem«, ki je zapel slovensko in avstralsko himno in tudi lep program popularnih slovenskih pesmi. Program je popestrilo tudi predvajanje videa o lepotah slovenske dežele, ki ga je z izrednim občutkom za kompozicijo lepote sestavil Florijan Auser. Po podelitvi priznanj pa smo se zavrteli ob zvokih ansambla »The Masters«, ki ga vodi Vlado Kunstelj, glasbenik, ki bi za skoraj pol stoletja dela s slovensko muziko tudi sam prav gotovo zaslužil priznanje.

Generalni manager kluba g. Huy Vu izroča Tanji Smrdel ček za HASA.

Častni generalni konzul Republike Slovenije g. Alfred Brežnik se je tudi zahvalil odhajajočemu generalnemu managerju kluba Panthers - Triglav za njegovo sodelovanje in pomoč slovenski skupnosti v Sydneyu. Novi generalni manager Huy Vu pa je izročil denarne čeke za pomoč različnim slovenskim organizacijam, ki jih klub Panthers - Triglav finančno podpira. Tako je v imenu slovenske arhivske organizacije HASA sprejela ček za $2000 predsednica HASA, Tanja Smrdel. Slomškova šola Merrylands je bila drugi prejemnik finančne pomoči in v njenem imenu je prevzel ček za $4000 Walter Šuber; njegova žena Kristina je že več let ravnateljica Slomškove šole. Kristina je bila na žalost neizogibno zadržana drugje in se prireditve ni mogla udeležiti.

Pevski zbor Rožmarin pod južnim soncem.

Slavljenci, ki so prejeli priznanja, so jih tudi krepko zaslužili. Nekateri predlagani so zaradi predvidene odsotnosti začasno odklonili priznanja, upamo pa, da bomo lahko to popravili drugo leto!

BALINARJI TRIGLAVA IN SDS SO TEKMOVALI ZA POKAL DNEVA NEODVISNOSTI RS

Vsakoletnega tekmovanja za pokal dneva neodvisnosti RS so se letos udeležili samo tekmovalci iz SD Sydney in tekmovalci Triglava. Res je, staramo se in vedno manj balinarjev je pripravljenih tekmovati v celodnevnih tekmovanjih. Tekmovalne skupine so bile izžrebane ne glede na to, kateremu klubu pripadajo in žreb je bil tokrat naklonjen balinarjem Triglava, ki je sestavil eno od najmočnejših trojk kluba – Rudi in Ivanka Gerdevič ter Lojze Magajna, ki so si na koncu tudi priborili prvo mesto. Pokroviteljici tekmovanja sta bili Penny Visintin in Sofija Šajn. Obe v bližnjem času slavita rojstni dan, zato jima želimo še veliko zdravih in zadovoljnih let.

Penny Visintin, Rudi in Ivanka Gerdevič, Lojze Magajna in Sofija Šajn.

SLOVENIAN OF THE YEAR 2006 AWARDS NAJZASLUŽNEJŠI STAREJŠI SLOVENEC LETA 2006: IVAN JOHN KLOPČIČ

Ivan Klopčič je preživel vsa svoja dosedanja leta v Newcastlu. Leta 1958 je bil eden od ustanovnih članov in prvi tajnik današnjega Avstralsko-slovenskega društva »Tivoli«, Newcastle, v katerega so vključeni Slovenci iz regije Hunter, Port Stephensa in Centralne obale. Leta 1960 je bil izvoljen kot predsednik društva in to še danes po 45-tih letih pridno opravlja.

Ivan je kot prostovoljec vedno sodeloval z raznimi organizacijami. Bil je aktivno povezan z raznimi društvi in državnimi uradi, kateri še danes skrbijo za imigrante in kjer je sam sodeloval v različnih upravnih odborih. To so bili predvsem Migrant Resource Center, Ethnic Community Council, Community Relation Commission in drugi. Za svoje delo je prejel številna visoka priznanja, med drugimi tudi državno priznanje The Order of Australia Medal – OAM. Vsa leta je polagal posebno pozornost bolnim in ostarelim, katere je vedno in jih tudi še danes pridno obiskuje po domovih, bolnišnicah ali v domovih za ostarele. V okviru društva »Tivoli« vodi že od leta 1992 naprej poseben program za starejše in ostarele slovenske rojake, za kar dobiva društvo posebno, čeprav skromno državno pomoč, kar omogoča rojakom, ki sami več ne morejo, prevoz k zdravnikom, v bolnišnico, na slovenska srečanja in druge potrebe.

Ivan Klopčič še vedno neutrudno nadaljuje svoje prostovoljno delo. Tudi v času, ko se drugi umaknejo in pustijo stare in osamele, da živijo sami, jih Ivan še vedno skrbno obiskuje ter jim nudi prevoz in druge usluge. Vedno je pripravljen pomagati rojakom v potrebi, katerih število se zaradi visoke starosti vedno bolj veča.

V starosti, ko marsikateri drugi sedijo in čakajo na pomoč od drugod, Ivan nadaljuje svoje prostovoljno delo ne glede na hitrost časa , ki vedno bolj prizadeva slovensko skupnost.

Ivanu izrekamo iskrene čestitke ob zasluženem priznanju in mu želimo še veliko let zdravja in moči, da bo lahko še vnaprej opravljal svoje plemenito prostovoljno delo.

KONZULARNE URE v mesecu avgustu 2006:
S Y D N E Y v nedeljo, 6. avgusta 2006, od 12.00 do 16.00 ure, v Slovenskem društvu Sydney (Slovenian Association Sydney), 2-10 Elizabeth Street, Wetherill Park NSW 2164.
M E L B O U R N E, v soboto, 26. avgusta 2006, od 10.00 do 13.00 ure, v verskem in kulturnem središču sv. Cirila in Metoda, (Sts. Cyril & Methodius Slovenian Mission), Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101.
Za konzularne informacije nam lahko pišete tudi na naš e-mail naslov: vca@mzz-dkp.gov.si
Več informacij in koristnih napotkov lahko najdete na naši spletni strani: www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/
Splošne informacije, ki jih posredujemo na konzularnih urah, so brezplačne!

Proslava 15. obletnice dneva državnosti RS pri Slovenskem društvu Sydney

V soboto, 24. junija 2006, so člani in prijatelji Slovenskega društva Sydney proslavili 15. obletnico dneva državnosti Republike Slovenije z odkritjem pristne slovenske kapelice Mariji Pomagaj v Prešernovem Parku na zemljišču Slovenskega društva Sydney. V prisotnosti pobudnika te akcije, častnega generalnega konzula Republike Slovenije, g. Alfreda Brežnika z družino, zastopnikov vseh slovenskih organizacij iz NSW in številnih članov in prijateljev Slovenskega društva je kapelico blagoslovil pater Valerijan Jenko. Pri svečanosti je sodeloval tudi slovenski oktet »Zven« iz Črnuč v Ljubljani.

Po sveti maši za domovino v verskem središču Merrylands se je v Slovenskem društvu Sydney zbralo veliko število avstralskih Slovencev in obiskovalcev, ki so s kulturnim programom proslavili dan državnosti Republike Slovenije. Hkrati se je slovenska skupnost v Sydneyu tudi poslovila od odpravnika poslov Republike Slovenije, g. Bojana Bertonclja, ki je v slovo še podelil v imenu predsednika Republike Slovenije, g. Janeza Drnovška, g. Dušanu Lajovicu, bivšemu častnemu generalnemu konzulu Republike Slovenije za Novo Zelandijo, ob njegovi 80-letnici »Zlati red za zasluge na diplomatskem mednarodnem področju, za zasluge pri povezovanju in ohranjanju slovenske skupnosti v Avstraliji in Novi Zelandiji, pri osamosvojitvi Slovenije, mednarodnem priznanju ter gospodarskih povezavah Slovenije s svetom«. Večer je poleg lepega petja okteta »Zven« in recitacij članic naše Dramske skupine popestril tudi ponovni nastop ansambla »Veseli Gorenjci«, ki je pred nekaj leti prekinil s svojimi nastopi, videti pa je, da so se ponovno opogumili pod navdihom nedavnega obiska pevca Alfija Nipiča in so ponovno razveselili sydneyske Slovence z lepimi slovenskimi vižami.

ŠE NEKAJ O SLOVENSKI KAPELICI MARIJE POMAGAJ V PREŠERNOVEM PARKU.

Kakor vedno ob takih priložnostih se je tudi pri postavljanju kapelice pokazala darežljivost članov slovenske skupnosti v Sydneyu. Lepa ideja o postavitvi kapelice je bila prav z veseljem sprejeta in nabralo se je precej prispevkov in darov, kar pa je zmanjkalo za material, je prispevalo Slovensko društvo Sydney. Delo pri kapelici in okoli nje so opravili prostovoljci: Aleks Varga je kapelico sezidal in napravil streho, leseni del, opaž in ostrešje sta napravila Lojze in Ricky Slatinšek, Mark Slatinšek je položil ploščice, kovinska varnostna vratca je napravil in daroval Ben Bratovič, kapelico je pobarval Ludvik Fisher, sliko za v kapelico pa je podaril častni generalni konzul, Alfred Brežnik. (Če smo koga pozabili, naj oprosti!). Še veliko drugih prostovoljcev je pomagalo pri delu, pri pospravljanju in pripravljanju za svečanost, za kar gre vsem najlepša zahvala. Ta kapelica bo resnično dala slovenski pečat temu koščku slovensko-avstralske zemlje.

Martha Magajna

Ob proslavi se je pri kapelici zbralo veliko število Slovencev v narodnih nošah iz SD Sydney, kluba Panthers-Triglav in Tivoli iz Newcastla. Med njimi Alfred Brežnik, p. Valerijan in spredaj Robert Fisher, predsednik SD Sydney.

Pred kapelico: Častni generalni konzul RS g. Alfred Brežnik, pater Valerijan Jenko, g. Dušan Lajovic in odhajajoči odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije g. Bojan Bertoncelj.

Gospod Brežnik je opisal pomen kapelice ob praznovanju 15. obletnice naše neodvisnosti. Marija Pomagaj je ves čas naše zgodovine bedela nad nami in nam stala ob strani. Iz hvaležnosti do nje je in v spomin vojnim žrtvam je bila zgrajena ta kapelica. Saj lahko rečemo, da so njihova življenja cena naše neodvisnosti. Po Marijini priprošnji smo bili obvarovani, da ni bilo večjih žrtev.

Čestitam gospodu konzulu Alfredu Brežniku, ki je zamislil, načrtoval in izpeljal praznovanje 15. obletnice.

Pri blagoslovu smo izrekli tudi prošnje. Ena od prošenj se glasi: »Gospod, nakloni svoj mir po priprošnji Marije Pomagaj vsem, ki se bodo ustavili in pomolili pri tej kapelici.«

»Prosimo te, usliši nas.«

p. Valerijan Jenko

Proslava dneva državnosti RS v NSW Parliament House

V četrtek, 22. junija 2006, je častni generalni konzul Republike Slovenije za NSW g. Alfred Brežnik povabil najbolj vidne zastopnike slovenske skupnosti v NSW, zastopnike konzularnih služb drugih prijateljskih narodov in tudi zastopnike drugih organizacij, katerih delo jih pripelje v redne stike s slovensko skupnostjo, na proslavo petnajste obletnice državnosti Republike Slovenije. Kakor vsako leto smo s zbrali v eni od sprejemnic v Parliament House NSW. Po dobri slovenski navadi so nam lepo postregli z jedačo in pijačo, nakar nam je gospa Olga Lah v imenu častnega generalnega konzula predstavila program, v katerem nam je slovenski oktet Zven zelo lepo zapel slovensko in avstralsko himno, nakar je gospa Lah vse navzoče seznanila tudi s prevodom slovenske himne, ki v angleščini zveni prav tako plemenito in polno navdiha, kot slovenski original. Gospod Brežnik in g. Aquilina sta vsak s svojim nagovorom in vsak na svoj način predstavila razvoj in pomen Slovenije, nakar nas je razveselil oktet Zven z izborom popularnih slovenskih narodnih pesmi. Poslovili smo se tudi od Charge d 'Affairs Veleposlaništva RS v Canberri, g. Bojana Bertonclja, ki mu je potekel čas službovanja v Avstraliji in bo po vsej verjetnosti za nekaj let prevzel delovno mesto v Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije v Ljubljani, preden ga bodo poslali na delovno mesto v drugo državo. Vse najboljše, g. Bertoncelj, in dobro se imejte v Kranju!

Charge d'Affairs Veleposlaništva Republike Slovenije g. Bojan Bertoncelj, Vesna Poch, ki je gostom prikazala pravo slovensko narodno nošo, Jeni Brežnik in častni generalni konzul RS g. Alfred Brežnik. (*Foto Igor Poch)*

Iz Queenslanda

Pater Darko in za njim mesto Brisbane.

V nedeljo, 26. junija 2006, smo tudi v Queenslandu na društvu Planinke praznovali **15. obletnico samostojne države Slovenije.** Irena Jernej je s pomočjo rojakov iz Brisbana in Gold Coasta pripravila zelo lepo in **bogato razstavo slovenskih ročnih del,** umetnosti in vsega, kar pač predstavlja našo rojstno domovino temu svetu. Predstavljene so bile knjige, ki predstavljajo Slovenijo v slovenščini in angleščini, kakor tudi slovenske čipke, domača kuhinja, dokumentacija brisbanskega prizadevanja za samostojnost Slovenije, slovenske narodne noše in še mnogo drugih lesenih in drugih ročnih del. Vse to smo z veseljem predstavljali tistim, ki nas še ne poznajo. Sodelovanje pri razstavi in navdušenost tukajšnjih rojakov pri tem pomembnem prazniku naše rodne države je bilo nadvse veselo in lepo sprejeto. Predsednik društva Mario Logar je v svojem govoru poudaril, da četudi smo Slovenci vdani (lojalni) avstralski državljani, je naše srce posebno ob tem praznovanju v rodni domovini Sloveniji. Lepo okrašena in bogata razstava se je nadaljevala naslednjo nedeljo, ko je bil pri nas pater Darko, ki je za nas daroval sveto mašo.

Obisk patra Darka je bil vsepovsod lepo sprejet. Na Gold Coastu sta patra sprejela in za njega skrbela Jože in Jana Čeh. Peljala sta ga tudi na najvišjo stanovanjsko stolpnico na svetu Q1, ki je na Zlati Obali. Tamkajšnji predsednik društva Lipa Tone Kralj je pri čajanki po maši ob hladnem večeru navzočim postregel z dobrim kuhanim vinom. Na društvu Planinka pa smo imeli po maši prvikrat procesijo s Svetim Rešnjim Telesom po novi betonski cesti do našega znamenja Marije Pomagaj. Tam nam je pater po molitvah podelil blagoslov z Najsvetejšim. Prilagam skupinsko fotografijo na naslovnici. Tudi na Sončni obali se nas je zbralo precej Slovencev. Veseli smo bili nove mlade družine Vesel, ki se je pred enim letom iz Gorenjske priselila semkaj. S pomočjo patra Darka je skupno petje pri bogoslužju lepo poživelo mašno daritev. Zato smo se vsi strinjali z mnenjem Hilde Marin, da je bilo tokratno bogoslužje res lepo, saj nam tudi nudi priliko za srečanje, da se vsaj nekajkrat na leto skupno pogovorimo in tudi nasmejimo.

Naslednji dan je pater namenil za obiske bolnikov. Najprej Pavle Marinovič, nato Tilke Gilford, Milene Carli, Stanka Plaznika in Ane Čarman. Stanko Plaznik je zadnji med imeni, za katere smo zvedeli, da so v domu ali bolnišnici. V naši skupnosti je bil Stanko v času, ko se je gradil slovenski dom, poznan kot zelo delaven odbornik. Posebno mi je v spominu Spring Fair v centru mesta leta 1985, kjer smo Slovenci

Predsednik društva Lipa Tone Kralj in predsednik društva Planinka Mario Logar.

imeli svojo stojnico. Stanko nam je takrat, kot dober mesar, naredil tako dobre čevapčiče, da smo imeli vseskozi lepo vrsto kupcev, veliko več kot v bližnji jugoslovanski stojnici. Tisti weekend v mestu nam je takrat veliko finančno pripomogel, da smo si lahko nabavili gradbeni material za naš skupni dom - društveno dvorano Planinke, ki me pogostokrat spominja na tisto uspešno stojnico.

Stanko, kakor tudi vsi ostali bolniki, so bili veseli patrovega obiska.

Sporočam vam smrt dobro poznane **PAVLE JELERIČ roj. ČERNIC.** Rojena je bila 26. januarja 1923 v vasi Sovodnje pri Gorici. Umrla je 8. julija 2006 na Gold Coastu, kamor se je z možem iz Melbourna preselila leta 1985. Poročila sta se 04.01.1947 v domači fari. Komaj po enem letu v Queenslandu ji je umrl njen mož Miro, po poklicu avtoprevoznik. On je bil prvi Slovenec, pokopan na tem pokopališču v Carrari, od koder smo se v četrtek, 13. julija, ob njenem grobu poslovili tudi od Pavle, ravno na rojstni dan njenega pokojnega moža. Pokojnica je z možem prišla v Avstralijo že 13.11.1949. Imela sta štiri otroke: Pavla, Nadijo in Johna. Četrti, Mihael, jima je kmalu po rojstvu umrl. Pavla je dolga leta delala v Puckapunyal Army Campu. Pavla je bila zelo družabna - rada je zahajala v slovensko družbo, na klubske prireditve pri Planinki in Lipi, k slovenski in italijanski sv. maši. Rada je imela ljudi in se je v družbi vedno dobro počutila. Zato se je tudi zbrala številna družba njenih prijateljev, ki smo se prišli od nje poslovit v cerkev Srca Jezusovega Clear Island Waters, kjer je Fr. Huong vodil molitvene obrede. Skupno z družino Maver Vam prilagava dar ($20.-) za sveto mašo za pokojno Pavlo. Pavla zapušča tri otroke, šest vnukov in pet pravnukov. Draga Pavla, počivaj v miru.

Lep pozdrav vsem! Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD

Iz Vaših pisem

SLOVENSKA NEODVISNOST

Vsako leto se v tem času spominjamo 25. junija leta 1991, ko je naša prelepa Slovenija postala samostojna država. Mi, avstralski Slovenci v Viktoriji, smo s svojimi demonstracijami na ulicah Melbourna in pred parlamentom, z obiski pri avstralskih pomembnih politikih in s pisanjem pisem in peticij avstralskim oblastem, veliko pripomogli, da je bila Avstralija prva prekomorska država, ki je 16. januarja 1992 priznala Slovenijo kot samostojno državo. Na žalost ni šlo brez brutalnega napada tako imenovane 'narodne armije'. Slovenci so morali hitro ukrepati in se upreti tem agresorjem skoraj z golimi rokami. V tej kratki, ampak zelo agresivni vojni, je padlo tudi nekaj žrtev. To so naši heroji, ki so dali svoja življenja za svobodo Slovenije! Ljudje, ki so sodelovali pri prvem srečanju Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani v tistem času, nam bi lahko veliko povedali o dogodkih in vzdušju v Sloveniji takrat. Avstralsko-slovenska konferenca in Slovenski narodni sveti po vsej Avstraliji so odigrali glavno vlogo v naši avstralski bitki za samostojno Slovenijo v tem zgodovinskem času. Avstralska slovenska skupnost je tudi finančno pomagala Slovenji pred in po razglasitvi samostojnosti, še posebej pri odpravi škode, ki jo je povzročila vojna agresivnost.

V januarju leta 1992, ko sta evropska skupnost in

Avstralija priznali samostojno Slovenijo, smo se tudi pri vseh slovenskih organizacijah in društvih v Melbournu skupno veselili. S patrom Nikom sva se iz naših počitnic na Mt. Elizi podala na pot v središče mesta, kjer smo se Slovenci iz vsega Melbourna zbrali pred viktorijskim parlamentom na Spring Street ter s slovensko pesmijo in glasbo veselo pokazali avstralski javnosti naše veselje in ponos na ta zgodovinski dan! Zatem sva se odpeljala na veselo praznovanje, ki je bilo v dvorani pod cerkvijo v Kew in potem še na slovensko društvo Jadran, kjer so Jadrančani pripravili pravo »fešto«. Dan prej se je pri Slovenskem društvu Melbourne zbralo nad tisoč ljudi ter ob kresu in veseli glasbi naznanjalo, da se je Slovencem izpolnila tisočletna želja po svobodi. Na Slovenskem društvu Planica so tudi z lepo proslavo obeležili ta zgodovinski dogodek. Tisto nedeljo se je slovenska skupnost iz

Viktorije zbrala v naši cerkvi v Kew, kjer sta pokojni pater Bazilij in pater Niko darovala zahvalno sveto mašo za domovino. Oba naša patra sta bila zelo narodno zavedna Slovenca, ki sta z besedo in zgledom tudi nas, mlajšo generacijo, spodbujala naj spoštujemo svoje slovenske korenine, jezik in kulturo.

Največji takratni dogodek, ki bo ostal nepozaben za našo slovensko skupnost v Melbournu, je bil Prešernov dan, 8. februarja leta 1992, v dvorani mestne hiše Malvern Town Hall v Melbournu, pod okriljem Slovenskega narodnega sveta Viktorije. Dvorano smo napolnili do zadnjega kotička. Z nami je avstralsko priznanje slovenske samostojnosti praznoval takratni slovenski obrambni minister gospod Janez Janša, ki je sedaj predsednik vlade Republike Slovenije. Na tej veliki proslavi so bili prisotni tudi drugi častni gostje, takratni melbournski nadškof Frank Little in vsi predstavniki sosednjih držav svobodne republike Slovenije. Nadškof Frank Little se je sam tudi zelo prizadeval za slovensko in hrvaško samostojnost. Dvakrat je za obe skupnosti v katedrali svetega Patrika daroval sveto mašo za mir in svobodo obeh narodov.

Letos smo 15. obletnico slovenske samostojnosti praznovali, kot vsa slovenska skupnost, v slovenskem verskem in kulturnem središču v Kew, prav na nedeljo, 25. junija. V praznovanje smo vtkali telovsko procesijo, pri kateri sodelujejo vsa slovenska društva iz Melbourna ter Slovensko društvo Ivan Cankar iz Geelonga. V lepem vremenu in ob sodelovanju občestva ter okteta Zven iz Črnuč pri Ljubljani je bilo zares veličastno. Popoldne se je praznovanje nadaljevalo pri Slovenskem društvu Melbourne na Elthamu, kjer je nastopil oktet Zven. ***Lenti Lenko***

Tako smo še peli Marceli Bole za 92. rojstni dan, 18.6.2006.

RAZMIŠLJANJE V SLOVENIJI SE MORA ČIMPREJ SPREMENITI!

Spoštovani bralci Misli!

Verjetno veste, da sem se pred kratkem vrnil nazaj v Avstralijo iz Slovenije, kjer sem skoraj eno leto živel in delal. Moje osebno mnenje, ki se je oblikovalo v tem času, kar sem živel in delal v Sloveniji, je, da nekateri, ki tam živijo, premalo cenijo demokracijo, svobodo in samostojnost naše deželice pod Triglavom in še vedno žalujejo za tako imenovanimi *'dobrimi starimi časi'*. Večkrat sem takšne ljudi vprašal, zakaj ne izvolijo nazaj svojih želja po tako imenovanem '*starem sistemu'*, če so sedaj oni tako nezadovoljni v svobodni in demokratični državi? Osebno mislim, da je 50 let zlobnega komunizma naredilo takšno veliko moralno, socialno, politično, kulturno in ekonomsko škodo slovenskemu narodu, da bo vzelo najmanj eno generacijo (morda še celo več!), da bodo Slovenci in Slovenke začeli misliti, živeti in DELATI po zahodno-evropskem sistemu ali po sistemu, ki ga živimo mi v naši prelepi Avstraliji. Na kratko lahko rečem, da so nekatere stvari v odnosih državnih institucij do človeka neumne, brez vezne in srednjeveške. V slovenskih uradih še preveč smrdi po starem rdečem komunizmu v naši prelepi Sloveniji. Bogu sem hvaležen, da nisem rasel pod okriljem tega zlobnega, lažnivega sistema in da sem rasel v državi, ki od vsega začetka spoštuje demokracijo in človekove pravice. S svojimi izkušnjami in očmi sem doživel in videl, kaj je ta grdi komunizem naredil v Sloveniji in hvala Bogu, da je propadel in da ga ni več!

Lepo je bilo videti, da mlajša generacija, s katero sem v glavnem imel stike, v večini vidi, da se morajo stvari spremeniti in na tem tudi delajo. Na žalost te spremembe potrebujejo čas in se ne zgodijo kar čez noč. Čeprav je Slovenija tako imenovana *'država v tranziciji'* in mora še iti preko številnih težav, pa po enem letu življenja v Sloveniji vidim zelo dobro prihodnost za to državo in njene ljudi, če bodo složno delali v tej novi demokratični Evropi. Rad imam Slovenijo in Avstralijo. Ponosen sem na svoje slovenske korenine in na to, da sem državljan obeh držav.

Naj živi svobodna, demokratična in samostojna Slovenija in naj živi naša prelepa svobodna, multikulturna Avstralija!

Lenti Lenko OAM, Melbourne VIC

V RAZMISLEK!

Ob zadnjem obisku patra Cirila in misijonarke Marije v Wodongi sem bila razočarana nad Slovenci, ki živijo tukaj, saj se nas je pri sveti maši, ki jo je daroval pater Ciril, zbralo le dvanajst vernikov.

Pater in misijonarka sta prevozila dolgo pot (300 km v eno stran in še 300 km nazaj) z namenom, da skupaj darujemo sv. mašo v slovenščini, se pogovorimo, izmenjamo novice in preživimo lep večer. Vsi, ki smo se svete maše udeležili, smo bili zelo veseli patrovega obiska. Maša je bila, kot vedno, lepa, ostal pa je grenak priokus zaradi majhne udeležbe.

Pater Ciril in misijonarka Marija nam vedno nudita duhovno oporo in nam stojita ob strani, zato mislim, da bi se že iz spoštovanja do njiju in seveda najprej zaradi nas samih lahko v večjem številu udeležili takšnih dogodkov. Potrudimo se torej prihodnjič za večjo udeležbo, za lepo srečanje, saj si takšnih srečanj želimo, vendar moramo tudi sami nekaj prispevati. Torej, darujmo urico ali dve svojega časa.

Marija in Franc Vodušek, Yarrawonga VIC

Hvala Mariji in Francu za vzpodbudo. *Upam, da bo prišla do pravih naslovov. Sveta maša bo ponovno v Wodongi na praznik Kristusa Kralja, 26. novembra 2006. Ob 6. uri bodo molitve na pokopališču za rajne, ki so tam pokopani, ob 7. uri zvečer bo sveta maša v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi. Ker bo takrat že skoraj poletje in dan daljši, bo verjetno za vse nekoliko lažje, upajmo! Je pa o tem problemu pisal že tudi p. Bazilij, potem, ko je imel v maju 1997, dva meseca pred smrtjo, tam le dve osebi pri sveti maši (Misli, junij 1997, stran 152). Gospa Milka Kalc je na mojo prošnjo prehodila tamkajšnje pokopališče in popisala vse pokojne rojake, katerih grobove bomo obiskali in zanje molili v novembru: 25 grobov slovenskih rojakov. Hvala tudi Milki za to delo in vsem prisrčen pozdrav in nasvidenje.* ***pater Ciril***

Mednarodna konferenca v Melbournu in Canberri

Dr. Matjaž Klemenčič, profesor zgodovine na univerzah v Sloveniji, zgodovinar slovenstva v ZDA in **dr. Mitja Žagar,** profesor na Univerzi v Ljubljani in direktor Inštituta za narodnostna vprašanja, sta se na uradno povabilo Victoria University udeležila predavanja in sodelovanja na mednarodni konferenci v Melbournu in Canberri. Obenem sta želela obiskati slovensko skupnost, vsa slovenska društva in versko in kulturno središče v Kew.

Skupaj z možem Štefanom sva jima omogočila, da sta obiskala in spoznala vsa društva ter si nabrala snovi v besedi in fotografiji o melbournskem slovenskem okolju. V petek, 14. julija 2006, sta imela predavanje na viktorijski univerzi, kjer smo bili med poslušalci tudi Slovenci iz Melbourna. Zvečer pa smo se srečali s predstavniki Sveta slovenskih organizacij Viktorije (SSOV) pod vodstvom predsednika g. Petra Mandelja. V soboto smo obiskali slovenska društva: SD Melbourne, SD Jadran, SD St. Albans in SD Planica. Na poti smo se ustavili tudi na pokopališču Keilor, kjer smo si ogledali slovenski del in se spomnili p. Bazilija in sester, ki so delovale med nami. V nedeljo sva jih pripeljala v Kew, kjer sta se udeležila svete maše. Voditeljice radia SBS in 3 ZZZ pa sta z njima napravili intervju o njunem poslanstvu in nalogah, ki so si jih zadali za bodoče sodelovanje melbournske slovenske skupnosti. Učiteljice v Slomškovi šoli so odprle vrata šole, da sta lahko videla, kako se tretja generacija prizadeva za ohranitev slovenskih korenin. Učenci so jima zapeli slovensko pesem v pozdrav. Po kosilu v dvorani sta se predstavila in spregovorila nekaj besed ter se zahvalila za nesebično delo Slovencev v Viktoriji v zadnjih petdesetih letih. Poslovili smo se v upanju, da se ponovno vidimo. Pot sta nadaljevala v Canberro na mednarodno konferenco ter nato še v Brisbane, Newcastle in Sydney.

Lucija in Štefan Srnec, spremljevalca in poročevalca

Srečanje s predstavniki Sveta slovenskih organizacij Viktorije (SSOV) pod vodstvom predsednika g. Petra Mandelja.

OBISK ŽIVALSKEGA VRTA

V nedeljo, 23. aprila 2006, smo otroci Slomškove šole obiskali melbournski živalski vrt. Na pot smo se odpravili po deseti maši v Kew. Po prihodu v živalski vrt in nakupu vstopnic smo se sprehodili med prostornimi kletkami in videli polarnega medveda, tjulna, pumo, race, leve, dingote, orjaško želvo in platipusa. Potem smo se posedli, saj je bil čas kosila, se okrepčali in odpočili. Sledil je drugi del ogleda, ko smo obiskali žirafe, zebre, šimpanze, tigre, zatem pa še različne ptice, pisane metulje, ogromne slone, različne opice, povodnega konja, rdečo pando in leve. Sledile so skupinske aktivnosti in igre ter zatem odhod v Kew, kamor smo prispeli ob 16. uri.

Prijetno je bilo preživeti dan v družbi slovenskih otrok in v živalskem vrtu. Za dobro organizirani izlet se zahvaljujem Veroniki, Metki, Mariji ter Aniti Žnidaršič, ki se nam je pridružila za spremstvo in pa tudi tistim, ki so sodelovali pri organizaciji. ***Kristina Zec***

MOŽNOSTI ŠTUDIJA V SLOVENIJI
Seminar za mlade iz zamejstva in izseljenstva

Urad vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, organizira Seminar za mlade iz zamejstva in izseljenstva v Ljubljani, Mariboru, Kopru v času od 24.9. do 30.9.2006. Tema seminarja je "Možnosti študija v Sloveniji" in je namenjen mladi populaciji v starostni skupini med 18. in 24. letom starosti.

Namen seminarja je spoznavanje in možnosti visokošolskega izobraževanja na Univerzah v Sloveniji, s tem pa tudi povezovanja mlajših generacij Slovencev.

Predvidene predstavitve seminarja:

- predstavitev državnih institucij pristojnih za vprašanje študija mladih iz sveta in zamejstva
- predstavitev slovenskih univerz in njihovih članic - fakultet
- predstavitev znanstvenih institutov
- podajanje informacij o izmenjavi študijskih programov in prakse
- podajanje informacij o možnostih pridobivanja štipendij oz. financiranja študija
- podajanje informacij o evropskih programih , namenjenih mladim
- podajanje informacij o sodelovanju študentskih in mladinskih društev

Na seminarju bodo sodelovali predstavniki Urada vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, Ministrstva za znanost in visoko šolstvo, različnih institutov, Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, Univerze v Ljubljani, Univerze v Mariboru, Univerze na Primorskem; Centra za slovenščino kot drugi/ tuji jezik,CMEPIUS; študentskih organizacij posameznih univerz.

Seminarja se lahko udeleži 25 udeležencev. Zanje bo Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu kril stroške letalskega prevoza v ekonomskem razredu in bivanja v Sloveniji v času posveta. Letalske vozovnice naj si udeleženci priskrbijo sami, Urad bo denarna sredstva nakazal na veleposlaništvo. Seminar poteka v slovenskem jeziku. Zaradi finančnih omejitev je največje možno število udeležencev iz Avstralije 3, iz Severne Amerike 5 in iz Južne Amerike 3. Ostale udeležence pričakujemo iz evropskih držav.

Zainteresirani naj izpolnjene prijavnice pošljejo na Urad vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu po elektronski pošti (urad.slovenci@gov.si) ali faksu (00386-1- 478-22-96) do 28.7 .2006. Kandidati naj prijavnico pošljejo v vednost tudi na DKP. Izbor kandidatov bo opravljen v mesecu avgustu na podlagi geografskih in vsebinskih razporeditev.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674
Fax.: 08 8346 2903
Email: tretjakj@picknowl.com.au

V NEDELJO, 25. junija 2006, smo se v lepem sončnem nedeljskem jutru zbrali k sveti maši in se v molitvi pridružili vsem, ki so molili za našo domovino Slovenijo ob njeni 15. obletnici, odkar je postala samostojna država, da bi jo slovenski politiki, ki smo jih izvolili, vodili modro in skrbeli za blagor mir in pravičnost. Saj tega najbolj potrebujemo. Po končani sveti maši se je razvila telovska procesija okoli naše cerkve s tremi oltarji, četrti pa je bil v cerkvi. Oltarje so pripravili: Angela Dodič, Iva Kresevič in Tone Jesenko; za cvetje so poskrbeli Marija in Jože Vuzem in Anica Zupančič. Oltarji so predstavljali Štajersko, Primorsko, Notranjsko in Koroško. Lepo in ubrano petje našega pevskega zbora je slovesnost procesije povzdignilo in dalo svoj pečat pri oltarjih. Z branjem uvodov, beril in prošenj sta sodelovali Stanka Sintič in Rosemary Poklar. V molitev smo vključili ves svet, predvsem pa prosili za mir in sožitje med narodi. Priče smo vedno večjim nemirom in sovraštvu v svetu. Vsem, ki ste pomagali in sodelovali pri procesiji, naj Bog poplača s svojim blagoslovom!

Marija Vuzem

Po končanem mašnem slavju smo se preselili v dvoranico - imeli smo skupno kosilo. Kuharja Jože Klement in Franc Končina sta pridno obračala na žaru mesne dobrote, ki so bile izredno okusne, temu so velik delež dodale žene, ki so v soboto meso pripravile, v nedeljo pa prinesle solato in pecivo in nas vse postregle. Nihče ni ostal lačen. Tudi loterije ni manjkalo. Dobiček je namenjen mladim, ki bodo nastopali na koncertu 30. septembra v Sydneyu in zastopali našo versko skupnost. Čeravno je ta dan tudi klub imel zvečer praznično večerjo, se je pri cerkvi k maši in kosilu zbralo lepo število rojakov. To je dokaz, da podpirate naša verska središča, ki se trudijo in delajo za vas in že čez trideset let organizirajo koncerte. Vsem Bog povrni za pomoč in udeležbo!

Na praznik svetih apostolov Petra in Pavla, 29. junija, škofje v Sloveniji posvečajo nove duhovnike, ki stopajo v naše vrste in ko obhajamo obletnice posvečenja in novih maš, smo pri nas imeli praznično sveto mašo. Ta dan smo še posebej molili za novomašnike, da bi ostali zvesti obljubi, ki so jo dali Bogu in da jih včasih nerazumevanje in odklanjanje ljudi ne bi vzelo poguma na njihovi duhovniški poti. Naš prošnja se je dvigala k nebeškemu Očetu za nove duhovniške in redovniške poklice. Veliko ljudi se ne zaveda, kaj pomeni, da imajo duhovnika v svoji sredi, ki skrbi za njihovo duhovno rast. Tam, kjer ni duhovnika in je župnija ali skupnost brez ostala duhovnika - kaj bi dali, da bi ga lahko imeli v svojem občestvu…

Po končani sveti maši se je razvila telovska procesija okoli naše cerkve s tremi oltarji, četrti pa je bil v cerkvi.

Ta dan je bilo tudi srečanje upokojencev. Po maši smo se preselili v ogrevano dvoranico najprej k okrepčali s kavo ali čajem - in že smo bili pri mizah, pripravljenih za **tombolo.** Vsak je prejel nagrado. Prvo pa je dobila godovnjakinja Pavla Čeligoj. Dobre volje in smeha ni manjkalo, saj je bil naš gost madžarski duhovnik g. Ladislav Horvat, ki vedno zna s svojim humorjem vsakega nasmejati in razveseliti. Da ne bi kdo omagal, smo pa poskrbeli s kosilom z domačimi kolinami; tudi ajdovih koroških žgancev ni manjkalo. Razšli smo se popoldne vsi dobre volje z željo, da še kdaj poskrbimo za prijetno srečanje. Prihodnje srečanje bo v torek, 15. avgusta 2006, na veliki šmaren, na praznik Marijinega vnebovzetja. Tudi takrat bo ob 10. uri sveta maša, nato bo sledilo družabno srečanje z raznimi igrami; tombola ne bo manjkala in seveda poskrbljeno bo za kosilo. Vsakdo izmed nas potrebuje sproščenega srečanja in prijetnega druženja. Ne zamudite priložnosti - potrebno je, da prinesete s seboj veliko dobre volje. VABLJENI!

p. Janez

ZAHVALA

Hčerki Neva in Danila z družinama se iskreno zahvaljujeva vsem, ki ste se v velikem številu udeležili rožnega venca in pogreba najine mame MARCELE BOLE in vsem, ki ste nam izrekli sožalje osebno, s cvetjem ali karticami. Posebna zahvala g. Bojanu Bertonclju, odpravniku poslov Veleposlaništva RS in g. Alfredu Brežniku, generalnemu častnemu konzulu za NSW. Prisrčna hvala vsem za bogate prispevke ob pogrebu naše mame za dom matere Romane v Kew ($1865).

Prav tako in še posebno se zahvaljujemo za vse lepe, ganljive besede v spomin naši dragi mami in babici, ki ste jih v slovo povedali v cerkvi in na slovenskem programu radia 3 ZZZ. Vaše besede in misli nam bodo vedno ostale v dragocenem in hvaležnem spominu: p. Ciril Božič, Saša Čeferin, Draga Gelt, Stanka Gregorič, Ivan Lapuh, Metka Lenarčič, Helena Leber, Peter Mandelj, Stanko Penca, Lucija in Štefan Srnec, misijonarka Marija Anžič, Karolina Antauer, Lenti Lenko, Savina Venir, Sandra Krnel, Vika Gajšek, pokojna Elica Rizmal. Iskrena hvala vsem slovenskim središčem, posebno verskemu in kulturnemu središču v Kew: pokojnem p. Baziliju in vsem duhovnikom. Patru Cirilu se zahvaljujeva za prelep zadnji obred; Rolandu Carmodyju in zboru Planika za čudovito petje in Lentiju Lenku za orglanje; Saši Čeferin, ki je prva vzpodbudila najino mamo ter ji tako nesebično nudila slovnično pomoč pri izdaji njene prve knjige Kraški izlivi, na pogrebu pa je fotografirala in nam tako pomagala ohraniti spomin na mamo. Matiju Cestniku se zahvaljujeva za filmsko snemanje pogreba, Metki Lenarčič, Lentiju Lenku in Karolini Antauer za pripravo spominskih oddaj na radiu. Vsem prisrčna hvala!

Neva Roeder in Danila Štolfa z družinama

Draga naša kraška rožica nas je za vedno zapustila,
ki se nekoč je tako rada z nami v društvih veselila
in bratsko vse ljubila – ljubezen nesebično je delila.
Vsem povsod je pomagala, delala je in pisala,
tolažila in bodrila, s sotrpini globoko je čutila.
Vsa se je žrtvovala, saj je veliko vedela in znala.
Dve pridni hčerki po svojem zgledu krščansko je vzgojila. Bila je skrbna in ljubeča mati, kot zvesta žena na Krasu rojena.
Vsakega je le hvalila, nikoli kritike ni izgovorila.
Tu in v domovini Marcelo kraško vsak pozna in vsak jo rad ima.
In ni še dolgo, kar je za pokojno Elico žalostinko napisala, pa ni vedela,
da bo tako kmalu se še sama na njeno pot podala.
Ali Tvoj duh med nami večno bo živel,
in delo Tvoje – kraški poet – nikol' ne bo strohnel.
Zato počivaj v Božjem miru, draga Marcelina, Ti želi vsa slovenska srenja,
kakor tudi ta in Tvoja domovina.
Izrekam osebno sožalje Marcelinemu možu Silvestru, hčerkama Nevi in Danili ter njunima družinama in ostalim sorodnikom.

Kolegica Vika Gajšek, QLD

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Sts.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

V **LEPEM sončnem dopoldnevu smo imeli v nedeljo, 25. junija 2006, telovsko procesijo s praznovanjem 15. obletnice državnosti naše domovine Slovenije.** Iskrena zahvala predsednikom ter članom vseh slovenskih društev: SD Melbourne, SD Ivan Cankar iz Geelonga, SD Planica, SD St. Albans in SD Jadran za postavitev oltarjev ter sodelovanje in seveda celotnemu občestvu. Slišal sem veliko odmevov in vsi so izredno pohvalni. Bilo je zares prijetno vzdušje ob petju našega cerkvenega pevskega zbora ter moškega okteta Zven iz Črnuč, podgrajskih faranov in vsega občestva. Prav tako zahvala nosilcem bander in križa, otrokom za sipanje cvetja in vsem za zbrano sodelovanje. Posebno poslanico nam je za to priložnost namenil predsednik osamosvojitvene vlade RS g. Lojze Peterle, sedaj poslanec v evropskem parlamentu. Z občutkom jo je prebral pevec okteta Janez Perko, Lojzetov prijatelj (objavljena je bila v junijskih Mislih, stran 4). Hvala društvu sv. Eme, ki je po programu v dvorani pripravilo kosilo za vse in hvala Slavku Koprivniku za igranje na harmoniko. **Pevci okteta Zven** so izredno lepo sodelovali pri procesiji: pri prvem oltarju pred domom matere Romane so ob dvigu zastav zapeli slovensko himno ter nato še slovenske domoljubne pesmi pri vseh petih postajah. Po končani procesiji pa so nam v dvorani pripravili še nepozaben koncert. Tako smo, mislim, slovesno počastili Jezusa, ki v Najsvetejšem zakramentu prebiva med nami, in tudi praznik naše domovine Slovenije. Že v maju pa smo imeli tudi v duhu 15. obletnice slovenske državnosti odlično glasbeno skupino s Heleno Blagne, ansamblom Ave, harmonikarjem Robertom Goterjem in Vinkom Šimekom - Jakom Šraufcigerjem. Oktet Zven pa sestavljajo: Jure Munda, Franci Kosem, Robert Golob, Boris Škrlec, Janez Perko, Jože Miklavčič, Jurij Božič in Vinko Jager, ki je tudi umetniški vodja. Hvala vam, možje!

Prvo nedeljo v juliju smo praznovali naše žegnanje v čast svetima bratoma Cirilu in Metodu, zavetnikoma naše cerkve in našega občestva. Razmišljali smo, kako rastemo in kakšni smo kot občestvo. Po deseti maši smo se še posebej poveselili v dvorani ob dobrotah skupne mize.

Hvala za izredno velikodušnost, ki ste jo pokazali.

Pri oltarju na vrhu stopnic, ki ga je postavil klub Jadran, so zapeli podgrajski farani in oktet Zven.

Folklorna skupina Iskra je pričela z rednimi vajami v torek, 4. julija, ob 7. uri zvečer v Kew. Folklorne plese poučujeta Draga Gelt in Michelle Fistrič. Redne vaje so ob torkih ob 7. uri zvečer. Prosimo pa vse tiste, ki imate doma gorenjsko narodno nošo in je ne potrebujete, da bi jo podarili misijonu, ki že ima bogato zbirko noš, za katero vestno in odgovorno skrbi Anica Smrdel, vendar je to še premalo za nastope malo večje folklorne skupine. Anica in Toni Vrisk sta podarila dve narodni noši, Veronika Seljak iz Geelonga pa otroško narodno nošo. Prisrčno se jim zahvaljujemo.

Marija Valetič iz Werribee.

Na tretjo nedeljo v juliju sta za družinsko kosilo naredila okusne domače krvavice **Oto in Cilka Baligač** iz St. Albansa in dobiček namenila za našo cerkev. Iskrena zahvala za trud, prizadevanje in dar. Marija in Lojze Kerec sta plačala novo omarico v zakristiji, ki jo je naredil Bernard Brenčič, Franc Rozman pa nam je kupil in oblikoval železno mrežo, ki jo bomo namestili na izpostavljenih delih Baragovega doma, da bomo vsaj nekoliko zavarovali stavbo pred golobi. Ob žegnanju smo prejeli 210 kuvertic s skupno vsoto $5,525. Zahvala vsem dobrotnikom, ki z delom in darovi podpirate naš misijon. Koncem junija smo prejeli račun za zavarovanje Personal Accident – Voluntary Workers in pa Public Liability, skupaj $4,492.86. (od 30.06.2006 do 30.06.2007). Saj sami dobro veste, da takšna pošta z računi prihaja pogosto v hišo, kaj šele v tako veliko hišo, kakor je slovensko središče!

Cilka Baligač

Letos bo minilo že tudi pol stoletja, kar je pokojni pater Bazilij prišel v Avstralijo in v Padua Hall (septembra 1956), ki ga je potem izprosil za slovenski misijon in hostel ter preimenoval v Baraga House. **Tretjo nedeljo v avgustu, 20. avgusta,** se bomo tega še posebej spomnili med družinskim kosilom v dvorani, **slišali glas p. Bazilija** in si ogledali kakšen spomin, ki je posnet na filmski trak. Na to nedeljo so še posebej povabljeni Baragovci – nekdanji stanovalci v Baragovem domu. Izrekli bomo pa tudi priznanje naši knjižničarki Mariji Oppelt Oppelli za njeno 30-letno delo v knjižnici.

Zadnjo nedeljo v avgustu, 27. avgusta, bomo obhajali **očetovski dan,** teden pred samim praznovanjem. Nastopili bodo učenci Slomškove šole, ki se pridno pripravljajo, folklorna skupina Iskra in še drugi, ki se pripravljajo za nastop na slovenskem koncertu v Sydneyu. Po programu bo sledila pogostitev, ki jo pripravlja ekipa, ki stoji za pripravo poti v Sydney, zato bo ves dobiček namenjen za plačilo poti za nastopajoče.

Letošnji 32. slovenski mladinski koncert bo zadnjo soboto v septembru, 30. septembra 2006, v dvorani slovenskega misijona v Merrylandsu v Sydneyu. Na pot se bomo odpeljali z avtobusom v četrtek, 28. septembra in se v nedeljo, 1. oktobra, pozno zvečer vrnili domov.

Po nedeljski maši v St. Albansu, 9. julija 2006, je p. Ciril blagoslovil sadiko stare vinske trte ob balinišču društva. Slavko Blatnik je s člani in prijatelji posadil sadiko najlepše rož'ce.

Trta bo rastla, pravi Slavko Blatnik.

Prijave sprejema Lidija Bratina, telefon 9700 3178. Prvi avtobus je že poln, sedaj bi radi napolnili še drugega. Prijavite se čimprej!

LOJZE JERIČ je naredil mozaik v spomin na sestro Nano Nagle ter kongregacijo Presentation sester, ki so v župniji sv. Pavla v Endavour Hills začele s katoliško šolo. Šolo v tej župniji obiskujeta Mathew in Natalie Bratina. Nadškof dr. Denis Hart je mozaik blagoslovil 20. julija 2006 po sveti maši. Čestitamo Lojzetu za odlično delo, ki ga je poklonil šoli. ***(Fotografija je na strani 43).***

POROKA: Grant Matthew THOMSON, sin Donalda Tasmana Thomsona in Coral Anne Griffin, rojen 01.07.1970 v Melbournu in Anne Maree BOLE, hčerka Petra Bole in Marije Radivo, rojena 04.09.1978 v Melbournu. Priči sta bila Leigh Thomson in Melissa Devers. Sv. Ciril in Metod, Kew, 24.06.2006. Čestitamo!

O D Š L I S O:

ANTON BARBIŠ, rojen 13.05.1933 v vasi Šembije pri Ilirski Bistrici, je umrl v Monash Hospital v Claytonu 19.06.2006. V Avstralijo je prišel leta 1954. Poročil je Italijanko Mimo iz Sicilije. Sedemnajst let je delal v Nissanu v Claytonu. Bolan je bil na pljučih. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Jožefa v Springvale 23.06.2006 ter nato pogreb na Springvale pokopališču. Zapušča ženo Mimo, hčerko Ivano (40 let) in sina Joe-a (36 let) z družinama ter brata Jožeta Barbiša z ženo Zoro in družino v Melbournu.

ALOJZ LAVRIČ, rojen 02.12.1927 v vasi Loški potok, je umrl v Melbournu 21.06.2006. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Margareth Mary v Brunswicku 24.06.2006 ter nato pogreb na Northern Memorial Park pokopališču v Fawknerju. Zapušča ženo Angelo, sina Dušana z ženo Jano roj. Gajšek ter sina Branka z ženo Marijo, ki je po rodu iz Italije. Družina se ga spominja kot prijaznega in skrbnega moža in očeta.

ANGELA BIŠČAN r. BRENČIČ, rojena 04.09.1932 v vasi Podlipa pri Vrhniki, je umrla v Melbourne Hospital 22.06.2006. V Avstralijo je prišla januarja 1958. Leta 1960 se je poročila z Brankom Biščanom iz Samobora. Zapušča moža Branka, sina Toma, ki je poročen in hčerko Mary, v Melbournu brata Bernarda in Franca Brenčič, v Sloveniji pa tri brate: Janeza, Štefana in Toneta ter sestro Minko Kogovšek – vsi živijo na Vrhniki. Angela je bila živo povezana s cerkvijo Our Lady of Perpetual Succour and St. Andrew v Hamptonu, kjer še vedno mašujejo po tridentinskem obredu v latinskem jeziku. Tam je bila tudi pogrebna maša 28.06.2006 ter nato pogreb na Fawkner pokopališču.

V sredo, 28. junija 2006, je ob 10. uri dopoldne v Royal Melbourne Hospital umrla **MARCELA BOLE roj. GEC.** Na tretjo nedeljo v juniju, 18. junija, je bila še pri maši v Kew ter na kosilu, kjer smo ji nazdravili za njen 92. rojstni dan, ki ga je imela prav tisti

dan. Na praznik Srca Jezusovega, 23. junija, je pri polni zavesti prejela zakrament svetega maziljenja. Marcela je bila rojena 18.06.1914 v Šepuljah pri Sežani. O njenem življenju sta pri pogrebu spregovorili njeni hčerki Neva in Danila, kar objavljamo na naslednjih straneh. Marcela je bila vedno polna življenjskega optimizma in srčne dobrote. Njena velika ljubezen je bila slovenska beseda, zložena v pesem z rimo. In ko se je srečevala z dogajanjem v slovenski skupnosti, je vse to rada prelila v poezijo. Tako je zbrala svoje pesmi v svojih treh pesniških zbirkah: Kraški izlivi - 1984, Iz Krasa po svetu – 1989 in Kraški odmevi – 1991 in jih izdala v samozaložbi: »Kraški odmevi iz Avstralije zvenijo / na Kras, v vinograde, kjer trte rodijo. / V kraških odmevih pišem od tu in tam, / v seznam rada tudi novice dam,« je zapisala v posvetilu svoje tretje knjige Kraški odmevi leta 1991. Pisala je vse do nekaj dni pred smrtjo. Naše Misli so večkrat objavile njeno pesem. Naj bo sedaj naša Marcela zares nebeška marela, kakor je nekoč zapisal p. Bazilij. Molitve za pokojno Marcelo smo imeli v naši cerkvi v Kew 04.07.2006, ter nato naslednji dan pogrebno sveto mašo in pogreb na Keilor pokopališču. Isti dan je bila maša tudi v Šepuljah, kjer je bil Jože Štolfa in Marcelini sorodniki. V slovo so pri pogrebni maši spregovorili hčerki Neva in Danila, vnukinja Linda v angleščini, Stanko Penca v.d. predsednika SD Melbourne v imenu društva, kajti Marcela je bila zelo rada na slovenskem hribčku na Elthamu; Helena Leber, Saša Čeferin, Meta Lenarčič, Ivan Lapuh ji je zložil pesem; sožalje in spomin nanjo so v pismu poslali častni generalni konzul za NSW Alfred Brežnik, Stanka Gregorič iz Maribora, Draga Gelt, Vika Gajšek iz Queenslanda. Namesto cvetja na grob sta hčerki namenili darove za naš dom matere Romane. Zbralo se je $1865. Družini pokojne Marcele in vsem darovalcem se iskreno zahvaljujemo za plemenito gesto.

FRANC ŽERJAV, rojen 23.12.1919 v Pleskovici pri Dutovljah, je umrl v domu starejših v Yarraville 28.06.2006. V tem delu Melbourna, v tem domu, je živel dve leti in 4 mesece. Imel je operacijo na pruhu, ki pa ni uspela. Že pred dvema letoma je bil po bolnišnicah Footscray in Sunshine. Kot 12-leten deček je Franc odšel v Trst, kjer se je izučil za mizarja. Zapušča hčerko Nevo poročeno Biknell ter hčerko Sandro, žena Duša roj. Gorup je pokojna že 12 let. Njena sestra Marta (Marija) Ziberna živi v Melbournu. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Augustine v Yarraville 04.07.2006, pogreb pa na Altona Memorial Park pokopališču.

JOHAN KLEMENŠEK, rojen 14.05.1922 v Solčavi v Zgornji Savinski dolini očetu Jožefu in materi Ani, v družini 13 otrok, od katerih so 4 še živi, je umrl 28.06.2006 v Sunshine Hospital. V Avstralijo je prišel leta 1949 z ženo Trudy (Edelraud) in hčerko Ingrid. Pogrebno slovo je bilo 04.07.2006, sledila je kremacija v krematoriju v Altoni North. Zapušča hčerko Ingrid, vnuke Jason, Nicole in Suzy, pravnuka Moniko in Paige. Njegov sin Stan je že pokojen, prav tako tudi žena Trudy, ki je umrla 20.02.2006.

FRANC POZVEK, rojen 15.05.1922 v vasi Dolnji Slavič na Goričkem, je umrl 03.07.2006 v Glen Waverley na svojem domu. V Avstralijo je prišel skupaj z Maksom Hartmanom 29.07.1950 na švedski ladji Anna Salem. Bil je prekmurski luteran, a se je poročil v katoliški cerkvi v Coburgu s Heleno. Pogrebna maša je bila v katoliški cerkvi St. Lenard's church 11.07.2006 na Glen Waverley ter nato pogreb na Springvale pokopališču.

ALOJZ ŠKABAR, rojen v družini 9 otrok 19.06.1927 v vasi Temnica pri Novi Gorici, je umrl v Broadmeadows Palliative Care 06.07.2006. Leta 1953 se je v Trstu poročil z Marijo roj. Stantič iz Temnice. V Avstralijo je prišel leta 1954. Pogrebno slovesnost smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Glenroyu 10.07.2006 ter nato pogreb na Keilor pokopališču. Zapušča ženo Marijo in sina Andrewja z ženo Kim Sue, vnukinji Lydio (8 let) in Tatjano (5 let). Sin John (Milko) je umrl ob rojstvu, leta 1960. Brat Franc živi v Kopru, sestra Milka Rogelja pa v domu starejših v Novi Gorici.

SUZANA MATINO r. VADNAL, rojena 17.09.1964 v Melbournu, je umrla nenadoma, zadeta od srčne kapi, na domu njenega očeta Emila v Keilorju, 10.07.2006, kjer je živela po ločitvi od moža Ralpha, s katerim imata sinova Luka (14 let) in Daniela (11 let). Pred 20 leti ji je umrla mama, kar jo je zelo prizadelo in pa letos še teta Ljuba Vihtelič (+03.04.2006). V veliko oporo ji je bil brat Jože z ženo Joeanne in hčerkama Ashley (14 let) in Kathy (11 let). Zanjo žalujejo strica Ivan Vadnal in Mario Vihtelič z družinama ter teta Draga Vadnjal z družino. Molitve zanjo smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu 16.07.2006, naslednji dan pa pogrebno sv. mašo v cerkvi St. Peter's v Keilor East ter nato pogreb na Keilor pokopališču.

ALOJZ VERKO, rojen 21.05.1940 v vasi Sv. Duh pri Dravogradu, v družini 9 otrok, Alojz je bil četrti, je umrl 12.07.2006 v Freeamsons Hospital v Melbournu za rakom na prostati. Ob njegovi postelji sta bili žena Josipa in hčerka Diana. Prejšnji dan smo bili zbrani ob njegovi postelji v molitvi in podelitvi sv. maziljenja. Tam je bil tudi njegov brat Franc z ženo Olgo, ki živita v Rowville. Pri 16 letih je Alojz odšel v Zagreb, kjer se je izučil za mizarja. Pri 20 letih je preko Avstrije odšel v Avstralijo, kamor je prišel leta 1961. Štiri mesece je živel v Bonegilli ter nato v Baragovem domu v Kew. V decembru 1963 se je poročil z Josipo Lovrić iz Crikvenice. Leta 1969 se je rodila hčerka Diana. Alojz je vse svoje življenje delal kot mizar. Molitve zanj smo imeli v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights 18.07.2006 ter naslednji dan prav tam pogrebno sv. mašo in nato pogreb v mavzoleju pokopališča Keilor.

IVANKA BOBEK r. VRH, rojena 30.03.1915 v Šembijah pri Ilirski Bistrici, je umrla 13.07.2006 v

Sunshine Hospital, kjer sem jo po slovenski sv. maši drugo nedeljo v juliju, 9. julija, tudi mazilil. Leta 1941 se je na Reki poročila z Josephom Bobkom (+1988). V Avstralijo so prišli leta 1950. Tu je več let delala v tekstilni industriji. Leta 1964 ji je umrl sin Alfred. Pogrebno mašo je daroval Fr. O'Reilly v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu 19.07.2006 (isti dan smo imeli pogreb Alojza Verka). Pokopana je bila na Footscray pokopališču. Tam sta pokopana tudi njen sin in mož. Zapušča sina Petra z ženo Marijo in sinom Markom (18 let).

FRANC RAFAEL ROLIH, rojen 17.10.1929 v vasi Ratečevo Brdo pri Ilirski Bistrici, kot drugi od štirih otrok Alojza in Elene Rolih. Pri 11 letih je bil Franc priča, ko so v njegovi vasi pobili 16 talcev in med njimi je bil tudi njegov oče. To mu je pustilo posledice vse življenje. Kmalu po poboju so požgali tudi vas. Franc, njegova mati in dve sestri so bili preseljeni v kamp v Italijo. Po končani vojni so se vrnili domov. Delal je pri stricu, nato služil vojsko v Makedoniji. Leta 1956 je na ladji Aurelia prispel v Avstralijo. Najprej je delal v severnem QLD na poljih sladkornega trsa. Pozneje se je preselil v Morwell, kjer je State Electricity Commision iskal delavce. Leta 1965 si je kupil zemljišče, kjer si je postavil hišo, ki mu je bila dom vse do smrti 15.07.2006. Leta 1976 se je poročil z Vicki v cerkvi sv. Pavla v Sunshine West. Oba sta rada prihajala k slovenski sveti maši v Morwell. Franc je kljub vsem prizkušnjam življenja ostal trden v veri in v zadnjih dneh življenja ga je obiskalo več duhovnikov. Sam je dolga leta obiskoval bolne in starejše. Okrepljen s svetimi zakramenti je odšel v Očetovo hišo.

ANA TANŠEK, rojena leta 1949 v Celju, je umrla 12.07.2005 (lani) v St. Kildi. Poročena je bila z Davidom (Darkom) Tanškom. V Avstralijo je prišla iz Nemčije kot trgovska potnica. Zapušča moža Davida, sina Petra, hčerko Tanio, brata v Dalmaciji in Davidovega očeta Franca. Kremirana je bila v Springvalu. ***p. Ciril***

ZAHVALA

Ob izgubi moža, očeta, starega očeta in brata ALOJZA VERKO bi se radi prav iz srca zahvalili vsem prijateljem in znancem za lepe tolažilne besede in za pomoč v težkem času. Vsem, ki ste se ga spomnili v molitvi in ga spremljali na njegovi zadnji poti v tako lepem številu, se prav lepo zahvaljujemo. Posebna zahvala patru Cirilu za vso pomoč in skrb, za obisk v bolnišnici, za molitev rožnega venca in za daritev svete maše ter lepe tolažilne besede.

Ko oglasi se mehka melodija zvonov,
ko zarja večerna pobarva prostrano nebo,
tiho takrat misli zbežijo v spomine,
v mladost in skrite želje,
v molitev in iskreno prošnjo.
Dragi Alojz, počivaj v miru Božjem.

Žena Josipa, hčerka Diana z možem Johnom in hčerko Isabelo ter brat Franc z ženo Olgo.

Pokojni Marceli Bole

Draga, ljuba naša mama Marcela!

Kot cvet si dozorela - vsaka doba ima svoj čas. Po treh letnih časih pride mraz. Mraz je, ker tebe ni, to nas vse zelo boli.

Mama je bila rojena v Šepuljah pri Sežani na Krasu 18. junija 1914 kot hčerka pokojne Justine Žvab in Petra Geca. Po domače se je pri njih reklo pri Čotkovih. Čotkova družina je bila verna, delavna in skrbna. Mama Justina je postala pri enaindvajsetih letih vdova z malim otrokom Janezom. Po nekaj letih se je poročila s Petrom in imela sta pet otrok: štiri hčerke - Ljudmilo, Pavlo, Marcelo in Emo. Po desetih letih sta imela še zaželjenega sinčka Ludvika, katerega je Marcela rada pazila. Tri letno punčko Marcelo je napadla krava, jo nabodla z rogovi ter ji raztrgala lice. Peljali so jo domov. Ko jo je njena mama zagledala vso krvavo, je v obupu začela jokati. Ko je Marcela videla objokano mamo, je takoj utihnila. V Tomaju so ji avstrijski vojaki zašili lice.

Že mala je bila korajžna deklica. Oče Peter jo je imel posebno rad. Imela je njegovo veselo naravo ter veselje do verzov. On je svoje pesmi tudi pel. V šoli se je vedno odlikovala, bila je vedno najboljša v vseh predmetih. Hodila je v šolo k sestram v samostan v Tomaju, prve tri razrede v italijanščini, druge v slovenščini. Že kot mlado dekle je bila zelo delavna. Lotila se je vsakega dela, posebno spretna je bila v ročnih delih. Na binkoštno nedeljo leta 1939 se je poročila s Silvestrom Boletom. Bil je na dopustu iz italijanske vojske v Calabriji. Po poroki je Silvester moral takoj nazaj v Calabrijo. Stanovanje sta imela v Šešljanu pri Trstu. Leta 1940 se je v težkem porodu rodila hčerka Neva. Zaradi bombardiranja v temi. Ko je Silvester prvič videl Nevo, je rekel Marceli, da ji za tako majhno dete ne bi bilo treba iti v bolnišnico.

Marcela je imela domotožje po mami. Šla je domov, kjer je ostala do konca vojne. Danila se je rodila leta 1944 v Šepuljah na domu pri maminih starših. Tudi pri tem porodu ni bil oče Silvester prav vesel. Rekel je, da bi dal petsto lir, če bi imel sina.

Marcela je v času vojne prestala veliko strahu. Težko je bilo brez moža z dvema majhnima otrokoma. Začela je šivati in se lotila vsakega dela. Njeni otroci niso imeli pomanjkanja. Nikoli niso bili lačni. Še igrače jim je sama delala. Marcela je večkrat pripovedovala, kako je pomagala italijanskim vojakom. Razdala je več civilnih oblek moža Silvestra ter z njimi preoblekla vojake, ki so bežali domov iz vojne. Bila je vedno usmiljena do vseh. Po končani vojni se je leta 1946 preselila na Občine pri Trstu. Tudi tam je šivala za druge ljudi. Ljubila je glasbo ter veselo družbo. Silvester je imel delo pri civilni policiji Svobodnega tržaškega ozemlja. Leta 1955 je v Trstu postalo nemirno. Silvester se je bal, da bo izgubil službo. Prijavil se je za odhod v Avstralijo, ne da bi to povedal ženi Marceli. Ko je bila prošnja za Avstralijo

odobrena, je Marcela z družino morala zapustiti rodno zemljo v sedmih dneh. Odpluli smo 15. avgusta 1955. V Avstralijo smo prispeli na ladji Toscana 20. septembra 1955. Tudi v Avstraliji je redno delala do 57. leta starosti. Rada se je pridružila upokojencem, kjer je imela veliko veselja.

Marcela je napisala svoj prvi spis že leta 1955, tipkati pa je začela leta 1978 - sama se je naučila uporabljati pisalni stroj. Pisala je spise in verze. Preveč imen bi bilo, če bi hotela našteti vse ljudi, ki so ji pomagali na več načinov. Žal nam bi bilo, če bi koga pozabili. Vsem se v Marcelinem imenu zahvalimo.

Mama je pisala govore v slovenskem društvu Melbourne in jih namenila tudi ministrom. Skoraj vse je v verzih. Pošiljala je svoje spise na vse strani. Napisala in izdala je tri knjige: Kraški izlivi, Iz Krasa po svetu, Kraški odmevi ter Od tu in tam (ta četrta knjiga še ni bila izdana). Sodelovala je na treh slovenskih taborih. Napisala je, da »zavedni Slovenci živimo v tujini, to naj vedo v naši lepi domovini«.

Pater Bazilij je napisal pesem o nebeški mareli. Vsak od nas prav dobro ve, čemu služi marela. Poslušajte vrstice te - njih želja naj vas združi, čemu marela služi:

Boletova Marcela – nebeška je marela!
Le dolgo še naj poje, ubira strune svoje
ter zlo od nas odbija, v ljubezen nas ovija.
Bog živi Te Marcela, nebeška Ti marela!

Marcela je zelo rada recitirala svoje poezije na odrih. Rada se je udeleževala mladinskih koncertov. Redno je hodila k sveti maši v cerkev sv. Cirila in Metoda v Kew. Sodelovala je pri vseh akcijah za gradnjo doma matere Romane. Pisala je za slovenske radijske oddaje na radiu 3 ZZZ in SBS. Rada je pisala za revijo Misli ter časopis Vestnik. Vedno je bila vesela v družbi upokojencev Slovenskega društva Melbourne na Elthamu.

Marcela je imela veliko operacij, je pa vse do svojih 87 let še skrbela zase in za svojega moža Silvestra. Leta 2002 je šel oče v dom Villa Del Sole, mama pa leto dni za njim. Tam sta imela zelo lepo oskrbo. Zadnjih pet let je mama preživela veliko časa po bolnišnicah. Veliko je trpela, je pa vse do konca skrbela za moža. Bog se jo je končno usmilil in jo poklical k sebi ter jo rešil trpljenja. Naj počiva v miru Božjem skupaj z vsemi pokojnimi sorodniki in prijatelji. ***Žalujoča hčerka Neva z družino.***

Mama!

Prišel je dan, ko moraš vzeti slovo od tega sveta.

Moja ljuba, draga mama! Nisem čakala te novice, mislila sem, da boš ozdravela, kot si vsakokrat doslej. Imela si mnogo operacij in si vedno bila korajžna in potrpežljiva. Ko sem prišla v bolnišnico, so mi povedali, da si že mrtva. Te krute novice nisem hotela sprejeti. Bog Te je poklical, prepričana sem, da ima gotovo kakšno delo zate v nebesih.

Mama, hvaležna sem Ti in zelo ponosna, da si Ti bila moja mama. Takih mater, kot si bila Ti, jih je malo na svetu.

Večkrat sem premišljevala, da Ti naša družina ni dovolj počastila, kakor si bila vredna. Danes pa Ti moram pri tem slovesu osebno povedati: Hvala za vse, kar si storila za nas! Hvala za prelepe pesmi, ki si nam jih darovala. Tvoje pesmi naj odmevajo v domači kraj in vse do tja, kjer živijo Slovenci. Čestitamo Ti za tri pesniške zbirke, ki si jih ustvarila iz čiste ljubezni do slovenske besede. In še četrto si napisala, a ta ni bila natisnjena.

Odkritosrčno Ti povem, da si Ti bila rojena pesnica. Če Te je kdo vprašal za kaj napisati, si imela naslednji dan že napisano. Vedno si bila nasmejana in prijazna. Rajši si napravila za druge, kot da bi čakala, da drugi napravijo za Tebe.

Učila si nas poštenosti: Kar napraviš za druge, to Ti daje vrednost, ne kar napraviš samo za sebe. Ne želeti slabega svojim bližnjim, kar ne želiš sebi.

To bomo ohranili v toplem spominu za vekomaj in povedali s ponosom našim dragim vnučkom.

Spominjam se leta nazaj, ko sem živela s Teboj kot mlado dekle. Naša sprejemna soba je bila polna punčk, ki si jih Ti zašila in jaz sem Ti jih prodala po tovarnah in s tistim denarjem si kupila pohištvo za sprejemno sobo. Pridno si delala v tovarni in zvečer si šivala, da si prihranila denar za odplačevanje dolga na hišo.

Ob sobotah, ko sem prišla domov z dela, si me vprašala: 'Hočeš počistiti hišo in jaz ti bom zašila obleko?' Vedno sem bila lepo oblečena. Delavci so mi rekli "Here comes the Darrod's girl." Tudi poročne obleke si Ti zašila meni, Nevi ter vnukinji Ingrid.

Hčerki Danila in Neva spremljata pokojno mamo Marcelo.

Rože iz papirja si nas učila delati. Spomnim se časa, ko so na Elthamu v klubu krasile dvorano. Tudi ptičke iz testa si delala, da so krasili božična drevesca.
Toliko bi še lahko govorila o Tebi, pa mi beseda zastaja!
Jaz in vsa družina Te bomo zelo pogrešali. Joško je šel na Tvoj rojstni kraj Šepulje naročit sveto mašo za Tvojo dušo.
V vinogradu Božjem Ti želim mir, tam, kjer je za vse končan prepir. Naj Ti bo lahka avstralska zemlja.
Zbogom mama, nikoli ne boš pozabljena!

Tvoja hčerka Danila z družino

Nona Marcela,

You will always be remembered to us as a joyful and loving person. Your arms were always open for a kiss and a hug. You loved nothing more than the company of others and to laugh and joke together.
You are a special person with a wonderful spirit. When you were present you would light up the room and lift everyone's spirits. You were wonderful to be around. Your heart was full of goodness and kindness and you were always positive and complimentary. From you we have learnt so much, to live life to the full.
Nona, thank you for being who you are. We love you and are very proud of you and will always cherish you in our hearts.

Grand daughter Linda Štolfa

Nekaj besed v slovo Marceli Bole, slovenski ženi s Krasa. Doživela je 92 let in živela jih je vse do zadnjega polno – z dobro voljo in pesmijo.
Bila je najbolj priljubljena osebnost naše slovenske skupnosti. Ni bilo pomembne proslave in obletnice, ki je ona ne bi oživljala s svojo prisotnostjo in recitacijo pesmi, v kateri je na svoj način proslavila slavnostni dogodek.
Marcela je bila v prvi vrsti in predvsem izredno dober človek. Za vsakogar je imela prijateljski pozdrav in dobro besedo. Vsem je rada pomagala in se razdajala v besedi in dejanju. Iz nje je dihala dobra volja do sočloveka.
Bila pa je še, iz dna svojega srca – Slovenka. Ljubila je slovensko besedo in z njo je proslavljala vse, kar je lepega v življenju – ljudje, narava, dežela, praznovanja. Velika želja je bila v njej – vse to lepo izpovedati v slovenskem jeziku ter v harmoniji verzov in rim. Marcela je doživela dosti težkega v svojem življenju: vojno, pomanjkanje, izgubo in izselitev. Nekaj jo je bolelo prav posebno – in sicer, da so ji okoliščine odrekle šolanje v slovenskem jeziku. Zato je do konca svojega življenja poskušala nadoknaditi in si prisvojiti, kar ji je odrekel tujec. Predvsem pa je vse, kar jo je doletelo v življenju, pozdravljala s pogumom in veselim izzivom: Tukaj sem. To sem jaz. Kaj mi pa kdo more.
Marcela Bole je slovenski skupnosti desetletja oživljala praznike in slovesnosti s svojimi pesmicami, ki so bile polne smeha, življenjske ljubezni in gorečega navdušenja. Nismo si niti mogli predstavljati prireditve, na kateri ne bi na odru izpovedala svojih misli in čustev. Zapustila nam je dragocen spomin. Za nas, ki smo jo poznali in pozdravljali vsako njeno recitacijo v dobri volji in smehu, bo ostala v živem spominu in - vedno med nami.
Počivaj in sanjaj svoje lepe sanje tam nad oblaki, kjer je tvoj pravi dom, draga Marcela!

Saša Čeferin, Melbourne VIC

NAGROBNICA

Zbogom, zbogom oče, mati,
zbogom celi svet,
zbogom žlahta, sestre, brati,
jaz moram odletet.

V tej temni mrzli zemlji
trohnelo revno bo telo,
a duša moja nad oblaki
sodni dan čakala bo.

Tromba Božja bo zapela,
bo napočil sodni dan,
združila se bo družina cela,
potok solz bo dokončan.

Glas zvona naj zapoje,
prebije smrti pajčolan,
da slišim zvona zvoke,
predno grem na drugo stran.

Dan, - dan, - dan, - dan, - dan...

Marcela Bole

Zares, lepa si, Slovenija moja!

Avstralski Slovenci na potovanju po Sloveniji in Evropi.

Že nekaj uspešnih potovanj je za nami, zato ni bilo potrebno veliko premišljevati, ko je Stanko Prosenak zašepetal, da je naslednje potovanje v okviru Lovske in ribiške družine Slovenskega društva Melbourne v Slovenijo in njene sosednje države. Takoj se je bilo treba prijaviti, v nasprotnem slučaju bi lahko zamudila. Kar za poln avtobus se nas je zbralo, 48 potnikov, za več ni bilo mesta. Izpeljati tak izlet za toliko ljudi ni lahko, vendar smo bili prepričani, da bo Stanko to spet brez dvoma uspel. Ni nas razočaral. Odlična organizacija, zelo pester, zanimiv in zabaven program, pri katerem je v Sloveniji pripomogla tudi turistična agencija Sajko iz Slovenske Bistrice. K zanimivostim našega potovanja so dodali še znani posamezniki iz Slovenije.

Z velikim navdušenjem in veselimi srci smo se podali na pot 25. maja. V Kew je pred odhodom zmolil z nami za srečno potovanje in varno vrnitev ter nas blagoslovil pater Ciril. Letalo Malaysian Airlines je poletelo do prve postaje. Ustavili smo se za eno noč v Kuala Lumpur in si naslednji dan ob štiri urni vožnji z avtobusom ogledali mesto, njene parke, muzeje, znameniti Petronas Twin Towers in nekoliko doživeli utrip tega mesta, čistočo in počasen tempo. V popoldanskih urah je bil čas za nakupovanje, oseben sprehod ali počitek. Presenetilo me je veliko število motorjev; ti potrebujejo manj mesta za parkiranje. Polet proti Dunaju je trajal skoraj 12 ur - do dvanajst tisoč metrov visoko nad zemljo in kakih 800 km na uro.

Na letališču na Dunaju nas je pričakal nasmejani in vedno razpoloženi vodič Tomaž Onič. Z modernim avtobusom smo se zapeljali proti Sloveniji preko zelene, lepo urejene Avstrije. Ob pesmi Lepa naša domovina smo prekoračili mejo v Slovenijo, ne da bi se cariniki ali policisti na meji kaj več zmenili za nas, z nekoliko zadržanim nasmehom so nam pomahali, da lahko gremo naprej. Malo čez mejo se je eden od potnikov spomnil, da je v restavraciji v Avstriji pozabil torbico, v kateri je imel kamere in potni list. Nekaj telefonskih klicev in že je Tomaž dobil odgovor, da je torbico našel poštenjak in jo predal blagajni. To je naslednji dan prinesel v Ljubljano osebno lastnik turistične agencije Sajko iz Slovenske Bistrice, Milan Sajko. Vožnja preko Maribora do Ljubljane je bila zelo prijetna, saj so nekateri potniki bili spet na slovenskih tleh prvič po več desetletjih. Ustavili smo se v Slovenski Bistrici, kjer nas je pred lokalno gostilno pričakal g. Milan Sajko in nam v imenu svoje agencije izrekel prisrčno dobrodošlico. Pripravil nam je lepo presenečenje z domačo glasbo, narezkom in dobro kapljico. Dodatno nas je s šampanjcem gostila družina Vilme in Jožeta Sekulec – Vilma je sestra Stanka Prosenaka. Počutili smo se zares prijetno in pozabili smo na utrujenost dolgega potovanja. Ranemu popoldanskemu prihodu v Ljubljano je sledilo obilno kosilo, nato pa nekatere že srečanje s svojci, preden smo zvečer prav sladko zaspali.

V nedeljo zjutraj smo začeli s panoramskim ogledom Ljubljane, ko so bile ulice še prazne. Ogledali smo si rimski zid, stolno cerkev, tržnico, Tromostovje, frančiškansko cerkev, se sprehodili po Prešernovem trgu, starem delu mesta, Cankarjev dom, pokopališče Žale in se vozili po vseh večjih in pomembnejših ulicah, da lahko rečemo: spoznali smo Ljubljano, saj nam je Tomaž ves čas pridno opisoval vse, kar smo videli in nas seznanjal z zgodovino mesta. Mimo Ivančne gorice in Višnje gore smo se podali na ogled Stične. Obiskali smo rojstni dom Josipa Jurčiča na Muljavi. Naslednji dan smo se podali na Gorenjsko,

najprej na Brezje, kjer je pater Miha Vovk daroval posebno mašo za nas in naše družine. Zapustilo nas je sonce, odslej nas je spremljalo oblačno in nekoliko hladnejše vreme skoraj do konca turneje. Ko pomislim na vročino naslednjih tednov, je bilo to na srečo, ker bi bilo potovanje ob taki vročini za številne v naši skupini prenaporno. Bled je zares čudovit kraj, ni čudno, da ga kličejo biser Slovenije. Tudi v deževnem vremenu je čudovit. Kako naj pozabimo na kremšnite, ki smo si jih tukaj zaužili, da so se kar topile v ustih. Potem vzpon na grad, s čolnom čez naravno jezero, ki je en kilometer široko, dva km dolgo in do 31 m globoko, na otok do cerkvice, ob vrnitvi nazaj pa smo v čolnu peli pesmice ob spremljavi našega veslača. V Vrbi, s cerkvijo sv. Marka, smo si ogledali rojstno hišo dr. Franceta Prešerna, kjer obstajajo še nekateri originalni predmeti pohištva. Hiša je bila sicer zaradi požara nekoliko obnovljena. Že smo v Kranjski Gori, spet očarljiv turističen svet na območju Triglavskega narodnega parka. Kakšna škoda, da je deževalo, kako krasen bi bil sprehod po tem kraju. Med večerjo v hotelu Korona nas je popestril ansambel z domačimi melodijami, da smo lahko zaplesali, druge je zvabila igralnica.

Zaradi slabega vremena nam ni uspelo čez Vršič, zato smo morali v Italijo in nato preko Predela spet v Slovenijo mimo Mangarta, Julijskih Alp, skozi Bovec in Kobarid. Očaral nas je svet s slikovito ostrimi skalnatimi vrhovi, v dolinah pa lepe vasice. Še koliko lepše bi bilo ob sončnem dnevu! Pomislili smo tudi na rojake, katere je pred leti doletela tragedija zemeljskega plazu. V Kobaridu je sledil ogled muzeja prve svetovne vojne in obširna razlaga dogodkov iz soške fronte. Po ozkih in vijugastih cestah smo se vozili proti Goriškim Brdom, očitno ne mislečimi na promet 21. stoletja. Pri kmečkem turizmu Štekar smo bili bogato pogoščeni z okusno domačo hrano in kozarčki domačih vin kot n.pr. sivi pino, sauvignon in kabarnet. Strmi teren daje tukaj vinogradništvu svoj pečat. V tem kraju raste tudi veliko češenj, marelic, oljk in sliv. Vožnja preko solkanskega mostu skozi Novo Gorico, po avtocesti po Vipavski dolini mimo Ajdovščine in Vipave nas je pripeljala na Kras in v srednjeveško vas Štanjel na ogled starega gradu, sicer bolj razvaline, kar je posledica bombardiranja ob koncu druge svetovne vojne. Še le pred nekaj leti so ta grad začeli nekoliko obnavljati, zavedajoč se zgodovinskega pomena. Neroden zdrs je terjal svoje posledice. Eden naših potnikov nas je hitro za tem moral zapustiti za par dni, ker si je zvil nogo. Na srečo je iz teh krajev doma in so mu pomoč lahko nudili sorodniki.

Kras je dežela terana in pršuta. Na programu je bil ogled pršutarne, opis postopkov, kako nastaja ta značilnost, kateri seveda veliko pripomore tukajšnje podnebje. Tisoče pršutov se je sušilo, čakalo na izvoz, nam pa so se cedile sline, vendar ne za dolgo, saj so nam v bližnji restavraciji dali pršut tudi poskusit. Bilo ga je več kot samo za pokušnjo, mislila sem, da bo en krožnik za vsako mizo, a je bil to krožnik za enega gosta, povrh tega pa še teran in domači kruh. Spet smo komaj dihali, dobro, da smo z avtobusom in so eni na poti proti Piranu kar zaspali, drugi pa spet postali bolj glasni in zgovornejši. Sedmi dan potovanja in nekoliko ugodnejše vreme je privabilo kar nekaj naših rojakov na sprehod po obali že pred zajtrkom. Po zajtrku pa peš v mestno jedro Pirana. V cerkvi sv. Jurija, grajena leta 1300, smo iskali tamkajšnjega duhovnika g. Zorka Bajca, vendar se je ta ravno tiste dni nahajal še v Melbournu. Ta cerkev je trenutno v obnovi. Slikovit Tartinijev trg in njegova okolica sta nam dala občutek starinskega mesta, katerega v naših modernih mladih mestih v Avstraliji ne doživiš. Sledil je še krajši sprehod in klepet ob skodelici kave, preden smo se zapeljali ob obali na ogled Portoroža in marine, Izole in Kopra. Krasni turistični kraji z lepimi in vabljivimi plažami, trgovinami in hoteli. Zapustili smo obalo, saj smo si želeli ogledati in se podati v znamenite Škocjanske jame. Skoraj dve urni pohod po drsečih poteh in stopnicah je marsikateremu dvignil utrip srca. Čez 500 spolzkih stopnic in 2300m dolga temna pot je dodala svojo muko in nevarnost še posebno starejšim članom naše skupine, vendar

so jo premagali in ob koncu bili ponosni nad svojim uspehom. Utrujeni in navdušeni smo se nato v lokalni gostilni okrepčali ob krožniku mineštre ali vipavske jote. Kako je vse teknilo! Zaradi naravnih razlik, zaradi deroče reke Reka in velikih dvoran so mi Škocjanske jame veliko bolj všeč kot pa Postojnska jama, morda pa tudi zato, ker so mi bile te do sedaj nepoznane. Veliko več reklame je za Postojnsko jamo, ki jo letno obišče 350.000 obiskovalcev, Škocjanske jame pa obišče le 90.000 obiskovalcev, vendar pa okoliščine ne dopuščajo večjega obiska. Sledil je obisk Lipice, manjše vasi na Krasu, kjer je svetovno znana kobilarna lipicancev, ustanovljene leta 1580. Ti konji so krotki, potrpežljivi in vzdržljivi, v mladosti serec pozneje belec, primerni za dresuro. Ta čas imajo v Lipici 400 konjev. Šola za dresuro traja 3 do 4 leta, med 4 do 10 let starosti. Nato še postanek na Vrhniki, kjer smo obiskali rojstno hišo Ivana Cankarja, potem pa vožnja proti Dolenjski in dvodnevna nastanitev v Čateških toplicah. Od tam smo obiskali Otočec, kartuzijo Pleterje, kjer menihi dnevno 8 ur molijo, 8 ur delajo in 8 ur spijo, a nikoli več ne zapustijo svojega okolja, ko se enkrat dokončno odločijo za ta red. Tam smo zaužili tudi pletersko viljamovko, si ogledali etnografski muzej na prostem, šentjernejsko polje, grad Kostanjevico in galerijo znamenitih slik. V čateških toplicah pa smo si seveda privoščili nekaj oddiha in plavanja v bazenih.

Kako čudovit je ta svet pod Alpami. V treh urah prevoziš z enega konca Slovenije na drugi konec, a se narava predrzno hitro spreminja. Občuduješ ravnine, že se pojavijo griči, gore, vinogradi, reke, potoki, gozdovi. Lepo ohranjene kmečke hiše, obdelane njive, travniki, vasice in mesta, pa tudi zapuščene njive in domačije, kjer ni več zaslutiti življenja – nekoga rojstna hiša.

Cesta nas pelje mimo Brežic, atomske elektrarne v Krškem, katera ima dovoljenje delovanja še do leta 2024 in naprej do Boštjana, kjer nas spet čaka še eno prijetno presenečenje. Starši Tomaževega dekleta so nam pripravili lep domači sprejem, presenečenje tudi za našega skrbnega vodiča. Pričakali so nas oblečeni v narodnih nošah s cvičkom, svežim domačim kruhom in seveda narodno glasbo, da smo kar zaplesali in zapeli. Hvala vama, Cvetka in Maks Redenšek, ter vsej vaši družbi. Naprej smo se vozili preko Zidanega Mosta v Laško, kjer smo si ogledali tamkajšnjo pivovarno in z velikim zanimanjem občudovali, kako hitro so se polnile steklenice. Le kdo vse to spije? Povedali so nam, da gre v izvoz le 22% proizvodnje, ostalo se proda doma. Ponudili so nam svoje pivo tudi v pokušino in moram priznati, da je kar teknilo tudi meni. Ob vsem občudovanju pa čas tako hitro beži in kilometri se kar nabirajo. Smo že v bližini Celja, kulturnega in gospodarskega središča Savinjske doline, na ruševinah celjskega gradu, visoko nad mestom, kjer se odpre krasen razgled nad mestom in okolico. Slišimo o tragični zgodovini celjskih grofov, ki so si z rodbinskimi zvezami pridobili moč in veljavo. Po uboju Ulrika II. leta 1456 je prišel večji del njihove posesti v roke Habsburžanov, ker je bil Ulrik brez potomcev. V Velenju se zapeljemo pred muzej premogovništva Slovenije. Presenečenj nikakor ni konec. Zagledamo televizijsko kamero. Pričakal nas je Rajko Djordjevič, ki je komaj nekaj časa pred tem bil v Avstraliji kot član ansambla Ave in direktor TV Velenje. Osebno nam je izrekel dobrodošlico in nas lepo pozdravil v Velenju. Ob spremljavi harmonike in snemanju kamere smo vstopili v muzej, dobili knapovsko malico in si ogledali delovanje rudnika, se podali 180 metrov pod zemljo. Sledilo je snemanje za televizijo in intervjuji - vse to bi naj bilo zvečer na poročilih. Ta večer smo prespali na kmečkem turizmu v Šentanelu, bil je hladen deževni večer, a nas je takoj ob vstopu v domačijo obdala toplota ob požirku slivovke in spet ob glasu harmonike in prijetnem vzdušju godca in njegovih vicev, tudi zapeli smo in zaplesali. Obilni in lepo servirani kmečki večerji je naslednje jutro sledil tudi enako bogat zajtrk. Zjutraj me je zbudilo mukanje krav, v hlevu so se oglašali in dajali gospodarju znamenje, da so lačni tudi prašiči, v bližini se je zaslišalo petje ptic.

In zopet nazaj v Velenje, saj je tako želel Rajko Djordjevič. Želel je biti naš gostitelj. Pridružil se nam je na avtobusu in nas popeljal po mestu in nas

Na Žalah smo našli grob msgr. Stanka Premrla.

seznanil z znamenitostmi tega lepo urejenega, po vojni zgrajenega kraja. Popeljal nas je na grad Šalek, tiste, ki jim je pešpot bila prenaporna, z avtobusom ni bilo dostopno, je g. Djordjevič zapeljal gor kar sam z svojim avtom, nato pa nas pogostil v gostilni Jezero z bogato obloženo mizo ob zvokih ansambla Bum. Zares se nam je posvetil, žrtvoval svoj čas in nas gostil. Še več je želel deliti z nami, vendar nas je v bližini Mute že čakal Dravski flos. Gospod Djordjevič, prisrčna vam hvala za vso vašo pozornost in nadvse nepričakovano gostoljubnost.

Med plovbo po Dravi so nas flosarji gostili z golažem in polento po že tako obilnem obroku v Velenju. Ne samo kilometri, tudi kilogrami se nabirajo! Uživali smo v njihovem humorju ter razvedrilu in se počasi pomikali po reki. Popoldanskemu prihodu v Maribor je sledil ogled mesta: Slomškov trg in stolnica, seznanili smo se z življenjem bl. Antona Slomška in obiskali njegovo krasno kapelo s prekrasnimi vitraži, si ogledali Lent in staro trto, mestno jedro in pač vse, kar mesto turistu nudi. Maribor je drugo največje mesto v Sloveniji. **Med večerjo v hotelu Piramida se nam je pridružil s svojo prijetno ženo Sonjo humorist/pevec/napovedovalec Vinko Šimek (Jaka Šraufciger)** ***- fotografija spodaj.*** Oba sta bila aprila in maja letos na gostovanju v Avstraliji. Pridružila sta se še stara znanca, Zmago in Pavla Rafolt, ki sta svoj čas preživela kar več mesecev v Avstraliji. Gospod Šimek je povedal nekaj vicev in zapel posebno sestavljeno in uglasbeno pesem ***Avstralski Slovenci na potovanju po Sloveniji in srednji Evropi***, to nam je tudi nato posnel na zgoščenko, saj smo prav vsi omenjeni v tej pesmi. CD nam je že izročil ob naslednjem srečanju na Dunaju čez štiri dni. Kako hitro se dajo stvari urediti, če je volja in znanje. Hvala, gospod in gospa Šimek, za lep in trajen spomin na našo turnejo in srečanje v domovini. Naslednji dan še spet ogled mesta in ugotovitev, da v tem mestu še vedno čaka veliko stavb na svoje lastnike, da jih nato primerno uredijo, potem pa pot proti Ptuju, ogled najlepše urejenega in zanimivega gradu, v lasti občine, kjer so vse sobe primerno okrašene. V Sloveniji je registriranih kar 600 gradov, to je veliko za tako majhno deželo.

Ozka vijugasta pot se nadaljuje skozi Veliko Nedeljo, Ormož, mimo jeruzalemskih vinogradov, Ljutomera, čez Muro v Prekmurje. V Filovcih smo si ogledali lončarstvo, v Ižakovcih še edini delujoč plavajoči mlin in vožnja po Muri, nato na otoku ljubezni zaužili ržen kruh, katerega smo si sami popekli nad ogljem, preden smo ga namazali z zaseko, česnom in zalili z medico ali šnopsom. Le kako bi mogli mimo Bogojine in Plečnikove znamenite cerkve s svojimi elegantnimi stebri, tlakovanimi tli in okrašene z lončarskimi izdelki. Prenočili smo v lepo urejenem prostornem hotelu Vivat v Moravskih toplicah - očitno novejša zgradba. Velika izbira krajevnih jedi za zajtrk kot ajdovi žganci, prežganka, zaseka, ajda in pa drugo, vse servirano v lončenih posodah, je pritegnilo kar nekaj pozornosti. Oči so bile bolj lačne kot naši želodci.

Še malo in čas je, da zapustimo Slovenijo. Prekoračili smo državno mejo z Madžarsko, kontrola potnih listov in sprehod policista po avtobusu, če smo pravi. Takoj opaziš razliko. Ni tistega ponosa za okolico, hiše so bolj neurejene, starejši avtomobili na cestah, očitno je standard tukaj nižji kot v Sloveniji, ni tiste prijaznosti. Nadvse me je presenetilo podajanje klobuka za dodaten prispevek povrh že plačanih vstopnin. Če nisi prispeval, si dobil surov pogled. Sama ravnina, le tu in tam kako gričevje. Zelo pomembno je kmetijstvo. Bograč je sicer bil zelo okusen, tudi vina so dobra. Vožnja skozi Heviz, Tihany, mimo Blatnega jezera

in degustacija vin v eni izmed kleti, kar šest vrst vin in to ne samo malo, da nas je kar zanašalo nazaj na avtobus. Budimpešta me je razočarala. Veliko sem slišala, kako čudovito mesto je to. Res bi lahko bilo lepo, ima čudovite zgradbe, mostove, reko Donavo, le da je zapuščeno in umazano od izpušnih plinov, da te kar zaboli srce. So pa nekatere stavbe že kar primerno obnovljene. Prevzame me misel, le kako so več stoletij nazaj vse to zgradili? Naš današnji tempo življenja nam kaj takega več ne dovoljuje, ker se nam preveč mudi. Ob večerji so nam v restavraciji predstavili še folklorne plese. Vsepovsod veliko razvedrila in žlahtne kapljice, da res ni bilo vzroka za kakršne koli pritožbe. Po prijetnem spanju spet paša za oči. Vsak dan toliko zanimivega, toliko lepega, da skoraj že dobiš vrtoglavico od vseh novo pridobljenih informacij in spoznanj. Očitno je na Madžarskem popularna bela tehnika Gorenje, saj smo se veliko srečevali s temi reklamami. Še čudovita cerkev sv. Štefana, parlament, ribiška utrdba, trg herojev itd. Le kako naj vse opišem v le nekaj stavkih. Še dolgo bom listala po dnevniku in si dopolnjevala s fotografijami ter obujala spomine na izredno zanimiv in poučen izlet po Evropi. Prizorišče ubogljivih konjev, vožnja na vozu po kmetiji in še in še.

Krasno mesto je Dunaj. Lepo urejena okolica in ponos Avstrijcev je v velikem nasprotju z Madžari. Spet kar dve noči v istem hotelu, kako prijetno, sicer smo se že kar privadili nositi kovčke z nami skoraj vsako jutro in zvečer. Če želimo kaj videti, moramo malo žrtvovati samega sebe ali pa ostanemo doma! Številne vetrnice po Avstriji so me osebno zelo presenetile, posebno, ker mi v Avstraliji temu nekako nasprotujemo. Spet čudovit alpski in predalpski svet, le nekaj ravnine z najvišjim vrhom alp Grossglocknerjem z 3800 metri nadmorske višine. Dunaj ima blizu dva milijona prebivalstva in je mesto dolge in pomembne zgodovine tudi za Slovence. Ogled dvorca Schonbrunna s številnimi sobami, katedrale sv. Štefana, vožnja z velikim kolesom in krasnim panoramskim ogledom mesta, grad Hoffburg. Naj ne pozabim koncerta klasičnih melodij Mozarta in Straussa, sicer bi nekateri tukaj raje prisluhnili Avsenikom, drugi smo uživali vsak trenutek in bi še. Naj omenim, da je bil škof Jurij Sladkonja Slovenec, ustanovitelj pevskega zbora Dunajskih dečkov. Še sprehod po mestu in nakupovanje, da, nakupovanje. Vse premalo časa za ta užitek in srečanje s Sonjo in Vinkom Šimekom. Prinesla sta zgoščenke in steklenice sladkega za na avtobus. Vzljubila sem Dunaj, z lahkoto bi se prilagodila in živela v tem mestu brez težav.

Čas teče, je že 15. dan potovanja, a še vedno smo navdušeni. Vožnja po čudovitem, slikovitem delu bavarskih alp nas spet navdušuje. Ogled znamenite benediktinske cerkve in samostana v Ettalu in Melku. Čudovita vas Oberammergau, poznani zaradi predstavitve pasijona, kot zaobljuba zaradi bolezni in kuge v 16. stoletju. Vsakih deset let uprizorijo pasijon. Vas ima zanimivo arhitekturo poslikanih hiš. Povzpeli smo se na grad Ludvika II., grad Neuschwanstein, katerega je zgradil in razkošno opremil in poslikal mladi vladar, brez ozira na potrebe državljanov. Tragično je umrl, star komaj 41 let, ne da bi v tem gradu kdaj živel. Bil je zelo samosvoj. Uro in pol vožnje po Dravi iz Krems do Spitz nam je nudila ogled vinogradov in sadjarstva ob reki Donavi in nato spet čez Tirol v Avstrijo

in večerni prihod v Innsbruck, obisk zabavnega tirolskega večera, kjer smo se kar dvakrat predstavili, sicer kot Slovenci in Avstralci ob koncu koncerta, ko so nastopajoči zapeli narodne pesmi prisotnih gostov tega večera. Naslednje jutro je bil vzpon na Bergisl, olimpijsko smučarsko skakalnico, od koder se nam je odprl razgled po mestu Innsbruck. Še ogled notranjosti mesta, zgradbo z zlato streho nad balkonom, katerega ozadje je poslikano s freskami in še druge številne raznolike stavbe in zanimivosti tega mesta. Peljemo se čez Europe Brucke, namreč Brenner Pass, najvišji viadukt, na katerem imajo celo Bungy Jump 192 m globok in že smo v južni Tirolski, kjer je veliko kmetij in spet krasno urejeno kolje. Država tukaj sofinancira in vzpodbuja, da ljudje ostanejo v teh krajih. Svet številnih viaduktov in tunelov in lepo speljana cesta proti Italiji, sicer mestu Bolzano, ki je po številu prebivalstva podobno Mariboru. Skoraj neopazno smo prekoračili mejo. Svet ogromnih ruševin gradov, ki nas spominjajo na bogato preteklost. Tukaj je že ugodnejše, toplejše podnebje. Ogled muzeja v tem mestu je nujno, da se srečaš s snežnim možem OETZI-jem, starim čez 5000 let, najdenim šele leta 1991. Njegovo truplo, presenetljivo lepo ohranjeno, je v prostoru -6 stopinj C, z 96-98% vlago. Utrujeni smo se namestili v hotelu in se nekateri podali po večerji v krasno urejen bazen in spa - ja, le šest se nas je ojunačilo, drugi so sladko zaspali.

Bliža se konec turneje, kar nekako žalostno! Nedelja, osemnajsti dan potovanja. Vozili smo se po 150 km dolgi dolini proti Veroni, da vidimo Julijin balkon, amfiteater, zgrajen leta 44. To mesto slovi že iz drugega stoletja pred Kristusovim rojstvom. Vidnih je veliko rimskih ostankov. Zelo zanimiva je stara arhitektura, bogata in trajna značilnost gradnje. Benetke imajo spet svoj čar. Vožnja po kanalih z vaporettom na otok Murano in ogled izdelovanja barvnega stekla, ročno izdelano, ko je steklo ogreto do 1300 stopinj C, uporabljajo zelo malo orodja. Vajeniška doba traja od 10 do 15let. Prepozen prihod na trg sv. Marka nam je preprečil ogled cerkve, vendar smo se sprehodili do mostu Rialto po ozkih, vabljivih ulicah. Sreča, da smo imeli dobrega vodiča, v nasprotnem slučaju nam nebi uspelo priti nazaj na cilj. Ostalo mi bo v spominu, da sem tukaj za skodelico kave plačala 4.5 evrov, ali $7.00, za kokakolo pa skoraj $9.00. Vsaj lahko rečem, da sem pila kavo v tem romantičnem, idiličnem mestu. Mesto je zgrajeno na milijonih stebrov, ima nad 100 otokov, obstaja že iz 4. stoletja in je bila to beneška republika 1400 let, vse do leta 1897, ko jo je uničil Napoleon. Da je to turistični biser, dokazuje množično število vsakodnevnih radovednežev, med katere spadamo tudi mi. Danes nam je bilo prijetno toplo, konec je hladnega in deževnega vremena.

Zadnji dan skupnega potovanja. Malo smo že nestrpni zaradi srečanja s svojci in prihoda v rojstne kraje, istočasno nam bo žal po prijetni družbi. Pogrešali bomo eden drugega, vendar še vožnja do Ogleja (Aquileia), zgodovinskega naselja v severni Italiji iz leta 181 pred našim štetjem, sicer je to bila rimska kolonija. Še je videti ostanke foruma in grobnice, zelo je zanimiva tudi zgodovina cerkve, še posebno mozaična tla, ki slikovito prikazujejo svetopisemske zgodbe. Panoramski ogled Trsta in okolice s pristaniščem, od koder je marsikateri od nas zaplul v novo življenje toliko let nazaj. Na koncu pa še ogled gradu Miramare, grajenega med leti 1856 -1860. Gradil ga je Maksimilijan III., mlajši brat Franca Jožefa. Grad ima originalno pohištvo, pisarna je v obliki ladijske kabine, iz katere je krasen pogled na morje. Lepo urejeno kamnito območje ob obali je idealno za sončenje in plavanje. Že zagledamo slovenske hribe, bliža se državna meja in spet prihod v Slovenijo.

V gostilni Grahor v Danah pri Sežani je bil kraj našega slovesnega poslovilnega kosila. Nekateri smo se od tod podali k svojcem, drugi so nadaljevali pot še naprej, eni vse do Maribora.

Po pregledu dnevnika ugotavljam, kaj vse nam je turneja nudila. Uvidevam, da smo resnično lahko hvaležni Stanku Prosenaku za ves njegov trud in delo s pripravo, da smo bili čim bolj zadovoljni. Ni nam bilo potrebno neprestano segati v denarnice, saj so bile vključene vse vstopnine, vsi prevozi, polet, prevoz s prvovrstnim avtobusom, vsa kvalitetna prenočišča, razvedrila, obilni zajtrki, kosila ali večerje, ponekod kar oboje, in še tu in tam malice ter dobra kapljica. Odlično pripravljen, prijazen in vedno nasmejan vodič Tomaž Onič je poskrbel, da nas je seznanil z vsemi znamenitostmi in pomembnosti obiskanih krajev. Res, zelo veliko smo pridobili in še več videli. Tudi šofer Marko Jamšek je bil zelo prijazen fant in vedno pripravljen pomagati, predvsem pa odličen šofer. Prevozili smo nad 4000 kilometrov. Še veliko bi imela za napisati, a potem bi že nastala knjiga.

Prisrčna hvala prav vsem, ki ste na kakršen koli način doprinesli k še enemu odličnemu potovanju. Hvala, sopotniki, za prijateljstvo in lepo vzdušje.

Anica Markič, Melbourne VIC

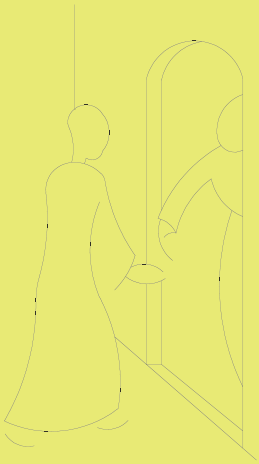

prijatelji za vedno

32nd ANNUAL SLOVENIAN CONCERT

SATURDAY, SEPTEMBER 30 2006

friends forever

KONCERT BO **V SOBOTO, 30.9.2006,** V DVORANI SLOVENSKEGA VERSKEGA IN KULTURNEGA SREDIŠČA V MERRYLANDSU **OB 4.00 POPOLDNE.**
V NEDELJO, 1.10.2006, OB 9.30 BO SV. MAŠA V NAŠI SLOVENSKI CERKVI SV. RAFAELA.

VSI, KI ŽELITE SODELOVATI, IZPOLNITE PRIJAVNICO IN JO POŠLJITE PO POŠTI, FAKSU ALI PO E-POŠTI (E-MAIL) NA NASLOV SLOVENSKEGA VERSKEGA IN KULTURNEGA SREDIŠČA SV. RAFAELA NAJKASNEJE DO 10. SEPTEMBRA 2006: **PO BOX 280, MERRYLANDS NSW 2160.**

THE CONCERT WILL BE HELD AT THE SLOVENIAN CULTURAL AND RELIGIOUS CENTRE ST. RAPHAEL, MERRYLANDS, **ON SATURDAY, 30TH SEPTEMBER, 2006 AT 4.00 PM**. – **ON SUNDAY, 1ST OCTOBER, 2006, HOLY MASS** WILL BE CELEBRATED AT THE ST. RAPHAEL'S SLOVENIAN CHURCH IN MERRYLANDS.

THOSE, WHO WISH TO PERFORM IN THE CONCERT, MAY LODGE THE COMPLETED ENTRY FORM AT THE SLOVENIAN RELIGIOUS AND CULTURAL CENTRE OF ST. RAPHAEL
HVALA IN – SE VIDIMO!
THANK YOU AND – SEE YOU! P. DARKO ŽNIDARŠIČ

POIZVEDUJEMO

ALOJZ KOSTANJEVEC, rojen 27.04.1941 v kraju Sv. Jakob (Slovenske gorice), v Avstralijo je pripotoval leta 1966 (poizvedba se opravlja na prošnjo njegovega brata Milana Kostanjevca iz Maribora). **SANCOVICH ali SANCO RAFFAELE ali pa SANKOVIC RAFAEL,** rojen je bil v Istri, zaselek Pinezici (takratna občina Vodnjan), dne 28.11.1927. V Avstralijo je po pripovedovanju odšel 1946 leta. Od takrat je bil na obisku v Istri le enkrat (leta 1989 oziroma 1990). Njegov poslednji znani naslov je bil: 138 Elizabeth Street, Coburg, Victoria 3058 (poizvedba se opravlja na prošnjo nečakinje iskane osebe, gospe Marije Slana (Švabičeva ulica 3, SI-1000 Ljubljana, tel.: 0011 386 1 2838390).
V zvezi s poizvedbama vljudno naprošamo, če bi kdorkoli imel kakšno koristno informacijo o navedeni osebi, da to sporoči našemu veleposlaništvu, ki bo poskrbelo za nadaljnjo seznanitev.

Božena Forštnarič, Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri

Beyond Slovenia and new team

Australian wheat farmers on Sydney airport, with Lolita Zizek from Austrian Airline, on the way to Slovenia. They will visit Slovenian farmers in Prekmurje region, Bled, Ljubljana, Postojna Caves and Lipicaner cradle

Hello and welcome ….

IMPULSE TRAVEL GROUP is delighted to be given the opportunity to work closely with Lesley Blefari and Florjan Auser of Beyond Slovenia to promote your beautiful homeland not only to Australian travellers but to any prospective traveller who wants to explore and enjoy the many pleasures Slovenia has to offer.
Last week I had the honour of meeting your country's most enthusiastic advocate - Mr Alfred Breznik, Honorary Consul for Slovenia. You are very fortunate to have such a dedicated representative and I look forward to working with Alfred to promote Slovenia to Australian travellers.
The Impulse Travel Group, was established in 1989 and offers you and your loved ones the professional services of an award-winning, friendly travel agent, dedicated to providing personal service and the best available travel deals to Slovenia and beyond.
With over 175,000 fare changes per day .. on over 100,000 scheduled airline flights … with more than 25,000 car rental locations … and over 122 million hotel rooms – you need the services of Impulse Travel to get you to your destination quickly, comfortably and with the least amount of hassle.
Our agency co-operates closely with all international airlines, and Austrian Airlnes in particular, on special interest groups as well as individual travellers to the Adriatic countries, to give you the best possible deals when you are considering visiting your friends and relatives back in Slovenia.

Rebecca Hammond, our dedicated National Reservations Manager for Beyond Slovenia, is always available to answer your travel queries – simply call her on 1300 55 75 01 or email her on rebecca@beyondslovenia.com
So you can see that you have a full team – Alfred, Lolita, Lesley, Florjan, Rebecca and myself – working hard to promote your beautiful country and make it easy for you to travel home whenever the mood takes you.
We look forward to hearing from you.
Best wishes

Stephanie Savage
Managing Director
stephanie@beyondslovenia.com
The Impulse Travel Group
22 Kenthurst Road, Dural NSW 2158

Beyond Slovenia
In association with
The Impulse Travel Group
BEYOND Slovenia
Impulse TRAVEL
Call for more information on
1300 55 75 01
or visit, www.beyondslovenia.com

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše
Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street KEW VIC 3101

Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in tistim, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.
Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment", katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik, tarifo pa določa Centrelink na podlagi posameznikove pokojnine in ostalega premoženja. Pogoj sprejema v slovenski dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.
Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v domu ali pa enostavno želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da pokličete upravnico gospo Sandro Krnel in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Le v pogovoru z gospo Sandro boste dobili pravilne odgovore na vsa morebitna vprašanja in seveda potrebne dokumente za predstavitev na Centrelinku.

GLAS SLOVENIJE
»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.
Lastnika
Simon Kovačič in James Rizzo
Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela
164 Victoria Street,
BRUNSWICK VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax.: 03 9380 2141

Since 1998, Royal Guardian has been beating the banks with wholesale discounted interest rates, no monthly fees & smart loans. That's why we won **'Best Non-Bank Lender'** in 2003, a **'5 Star Rating from Cannex'** in 2005 and were ranked **'Top 3 Mortgage Originators'** nationwide in 2005 by Money Magazine.

Refinance, Consolidate, Save!

John & Jenny's scenario **before** Royal Guardian >

Credit Type	Debt	Interest Rate	Min. Monthly Repayment	Credit Details
Credit Card 1	$8,000	17.25%	$199	repay over 5 yrs
Credit Card 2	$11,000	18.75%	$283	repay over 5 yrs
Personal Loan	$42,000	11.75%	$928	5yr fixed loan term
Home Loan	$285,000	7.07%	$1,909	30yr P&I *(variable)*
Total	**$346,000**		**$3,319**	

Fill in **your existing** scenario >

Loan Amount	Min. Monthly Repayment
$	$
$	$
$	$
$	$
$	$

With Royal Guardian John & Jenny could borrow $346,000 with only $2,263 in monthly repayments – saving $1,056 per month!

Call Royal Guardian now & see how much we can save you!

'home loans that fit' ☎ **133 455**

ROYAL GUARDIAN MORTGAGE CORPORATION

MIAA FULL MEMBER

SYDNEY: 4 Railway Parade, Burwood, NSW, 2134. MELBOURNE: Suite 1, 180 Albert Road, South Melbourne, VIC, 3205. ☎ 133 455 www.royalguardian.com.au

Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non Bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees & conditions apply to all loans.

VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
***e-mail:* vca@mzz-dkp.gov.si**
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnica poslov: Božena Forštnarič

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30
Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art
Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov
Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila
Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192
Phone: +61 3 9584 4466
Mobile: 0419 037 054
E-mail: info@malleeart.com
Web: www.malleeart.com

TOBIN BROTHERS FUNERALS
LEADERS IN SERVICE AND CARE
100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA
For all enquiries please contact our Call Centre
9500 0900
www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS
SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovencem v Melbournu se priporoča kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

STAN KRNEL
dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont
Tel. (03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

DONVALE TRAVEL
SLOVENIA TRAVEL
1952 - 2006

THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 54 YEARS.

For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing; Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.

Special Fares to Slovenia and also to Europe

DONVALE TRAVEL

Licence No. 30218

Please contact us for dates and economical rates. Make an early reservation to avoid disappointment.

A·F·T·A
THE AUSTRALIAN FEDERATION OF TRAVEL AGENTS LIMITED

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2006

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk lepe Slovenije in vseh strani sveta….

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943

ČESTITAMO NAŠIM SLAVLJENCEM IN JUBILANTOM1

MAKS IN MARIJA HARTMAN sta letos obhajala biserno poroko - 60 let. Marijin dekliški priimek je Mrgole. Dvakrat ju je oklical p. Klavdij Okorn v taborišču, v nekdanji SS kasarni, potem pa je on odšel v Ameriko. Poročila sta se civilno v Munchnu 23.05.1946. Tretji oklic in cerkvena poroka je bila v katedrali sv. Patrika v Melbournu. Poročil ju je p. Bazilij. V nedeljo, 16. julija 2006, smo jima med sveto mašo čestitali in se jima zahvalili za vse dobro, ki sta ga naklonila slovenski skupnosti in še posebej slovenskemu misijonu v Kew. Vedno sta bila dva močna in zavedna slovenska stebra (foto - stran 2). Bog naj ju še naprej podpira s svojo milostjo!

JOŽE TURK (foto - stran 43) iz St. Albansa je dopolnil 80 let. Kdo bi mu jih le prisodil, saj je še vedno mladostno iskriv. Doma je iz Hinj v Suhi Krajini (Dolenjska). Njegov brat Ciril je bil dolga leta izseljenski duhovnik v Stuttgartu v Nemčiji. Sedaj živi v pokoju na avstrijskem Koroškem. Jože je bil ustanovni član Slovenskega društva Melbourne na Elthamu in Veselih lovcev v St. Albansu. Skupaj z ženo Štefko se redno udeležujeta slovenskih maš v St. Albansu in drugih prireditev v klubu. Jože, nazdravje!

Na poti iz Geelonga v St. Albans se vsako drugo nedeljo v mesecu, če je le mogoče, radi ustavimo v Werribee pri MARIJI (Mimi) VALETIČ roj. Ladič v Starodu, Podgrad pri Il. Bistrici (foto - stran 24). V juliju smo ji nazdravili za njen 80. rojstni dan, ki ga je obhajala 11. julija 2006.

PETRINA ROZALIJA PAVLIČ roj. Vodopivec (foto - stran 43) je na praznik sv. Petra in Pavla dopolnila 80 let. Rojena je bila v Dornberku, sedaj živi s sinom Vilijem v Cranbournu. Čestitke ob godu in rojstnem dnevu!

RADIO SBS – SLOVENSKI PROGRAM
Naslov in pravilna številka telefona
Voditeljica: Karolina Antauer, Level 2, Alfred Deakin Building, Federation Square, Melbourne VIC 3000
V prejšnjih Mislih je bila objavljena napačna telefonska številka in elektronski naslov, za kar se opravičujemo. To sedaj popravljamo.
Telefon: 03 9949 2280; Fax: 03 9949 2385
E-mail: caroline.antauer@sbs.com.au

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Lojze Kozar: naslovnica zgoraj. Mirko Cuderman: naslovnica spodaj,16,17. Igor Poch:15. Kristina Slavec:2. Marija Anžič: 2,20,23,24,25,38,43,44. Pater Janez:2,21,22 Pater Ciril: 4,24,43. Florijan Auser:7,37. Natalie Brcar:9,36. Renzo Trinko:9. Martha Magajna: 11,12,13,14,15. Anica Markič: 17,30,31,32,33,34,44. Meta Lenarčič:18. Werner Remšnik: 19. Saša Čeferin:28. Sandra Krnel:42. Hvala vsem!

STANA HERVATIN roj. Špilar je 25. maja 2006 praznovala 80. rojstni dan. Rojena je bila v Kalu pri Pivki. Na fotografiji s svojo družino: zadaj z leve: vnukinja Amanda Hervatin, hčerka Sandra Krnel (upravnica Doma matere Romane), vnukinja Julie Krnel, snaha Maria Hervatin, sin Kevin, vnuk David Krnel in pred njim njegova žena Emily. Spredaj z leve Peter Krnel, Stanin mož Pepi, slavljenka Stana in vnukinja Michele Hervatin. Iskrene čestitke!

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNI STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ:
ODRANCI V PREKMURJU: »…kajti trdno upanje je neuničljivo.« S temi besedami je Lojze Kozar končal svojo knjigo Neuničljivo upanje. Odrančani že šestdeset let dokazujejo, da je upanje zares neuničljivo. Njihovo upanje je šlo skozi mnoge preizkušnje in je z gradnjo zvonikov in dokončanjem cerkve Svete Trojice v letu 2005 tudi dozorelo. Vas Odranci se prvič omenja leta 1322. Duhovnija je bila ustanovljena leta 1944, župnija pa leta 1961. Za sedanjo cerkev je bilo izdano gradbeno dovoljenje leta 1964. Še prej pa je moral ing. arh. Janez Valentinčič svoj veličastni načrt okrniti. Med drugim niso smeli zgraditi treh zvonikov. Pri gradnji kupole se je zgodila nesreča, ki je zahtevala osem žrtev. Upanje je bilo večkrat preskušano, a nikoli uničeno. Dozorelo je v čudovito cerkev Sveti Trojici v čast.
FOTOGRAFIJA SPODAJ: Prvo nedeljo v juliju 2006 je pater Darko zopet obiskal rojake v Queenslandu. Po maši v dvorani Slovenskega društva Planinka so imeli telovsko procesijo do kapelice Marije Pomagaj, kjer so imeli evharistični blagoslov na vse štiri strani neba.

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 **E-mail:** misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2006 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjeništvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | **http://www.glasslovenije.com.au - Tam kliknite na MISLI. ISSN 1443-8364**

Mozaik mojstra Lojzeta Jeriča.

Telovska procesija v Kew.

Petrina Pavlič

Jože Turk

Po mednarodni konferenci na viktorijski univerzi.

Irena Rupnik in Perina Keen

Pevci okteta Zven in njihovi domači v Kew.

Otroci Slomškove šole iz Kew s starši in učiteljicami.